

LOGAŠKE NOVICE

WWW.LOGATEC.SI - GLASILO OBČINE LOGATEC - LETNIK XLIV - JULIJ - AVGUST 2013 - ŠT. 7 - 8

TURIZEM

STRAN 32-37

KMALU NOV VRTEC IN POSLOVILNA VEŽICA

NOVA PODOBA KRAJA ROVTE

Prav vsak, ki obišče našo raznoliko in pokrajinsko razgibano Slovenijo, ne skopari s pohvalami na račun njene lepote. Res smo Slovenci bogati z naravnimi danostmi, ki pa jih je treba ohranjati in skrbeti, da z nepravilnimi posegi ne naredimo več škode kot koristi. Krajan posameznih krajev se seveda trudijo, da dajejo svojemu kraju značilno podobo in urejenost. V prvi vrsti je treba presoditi, kaj je za kraj nujno potrebno in kako posamezne nove zgrajene objekte pravilno umestiti v prostor. Gre za šole, vrte, prometno infrastrukturo, športne, kulturne, stanovanjske in trgovske objekte. Tu pa potrebujemo primerno načrtovanje in nazadnje ustrezen prostorski načrt.

Rovte s svojo geografsko lego gotovo spadajo med privlačnejše kraje. Ravno prav oddaljene so od večjih centrov in dovolj blizu, da to ne postane ovira za hiter razvoj in mobilnost prebivalcev. Tudi kar se tiče porasta rodnosti in s tem tudi gostejše poselitve spadajo Rovte med kraje, kjer številke postajajo iz leta v leto višje. To pa za sabo potegne vedno večje potrebe po izgradnji novih, za krajan nujno potrebnih objektov. Pred skoraj dvajsetimi leti je v Rovtah zaživela popolna osemletna šola, sedaj devetletna. S tem smo šolsko postali samostojni, otroke pa olajšali za dolge

prevoze v centralno šolo v Logatec. Tudi problem otroškega varstva se je nekako rešil z izgradnjo vrtca, ki je prvotno domoval v večstanovanjski zgradbi, kasneje pa se je preselil v prostore ob in v osnovni šoli. Otroci so vedno pogostejše osrečevali družine, s tem pa se je vrtec zapolnil in postal premajhen. Problem varstva je bil vedno večji, zato je nekaj otrok dobilo svoje prostore v zasebni hiši. A to je bila le začasna rešitev. Nov vrtec je postala prioriteta v Rovtah. Po kar nekaj zapletih okoli različnih dejavnikov od zemljišča do denarnih zadev in drugih neprijetnosti pa so se v zadnjem letu stvari le začele odvijati v pravo smer, torej vrtec se bo zgradil. Po zagotovilih predsednika KS Rovte Viktorja Trčka je začetek gradnje pred vrati. Postavitev temeljnega kamna je sicer bila predvidena za junij letošnjega leta, a se je nekoliko zapletlo glede izbire izvajalca. Tudi to se rešuje in je v fazi razrešitve. Temeljni kamen naj bi se postavil v mesecu septembru v času občinskega praznika. Če le ne bo hujših zapletov, morda tudi denarnih, naj bi vrtec začel sprejemati male prebivalce jeseni leta 2014. Tako bi tudi šola, ki postaja premajhna, pridobila nekaj prostora za lažje izvajanje učnega procesa.

Po izgradnji vrtca je v bližnjem planu tudi izgradnja poslovilne vežice. Tudi tu

so priprave že v teku, lokacija je predvidena, do jeseni 2014 naj bi bila urejena dokumentacija. Ti dve novi zgradbi bosta precej spremenili sam izgled kot tudi funkcijo obstoječega prostora. Zato to kar kliče po ureditvi ustreznih prometnih poti skozi kraj. Promet, ki je sedaj urejen skozi samo jedro kraja, se bo moral umiriti, kajti povečalo se bo število pešcev, predvsem otrok. Po besedah predsednika je rešitev prometne zagate v tem delu - to je med pošto, cerkvijo, župniščem, bodočim vrtcem, poslovilno vežico in knjižnico - prepotrebna. Varnostno je to precej izpostavljeno območje, promet pa postaja vedno gostejši. Sedanja trasa ceste je torej nevarna, promet naj bi se tu umiril s preusmeritvijo glavne ceste na del pod stanovanjskim blokom, kjer sedaj poteka »spodnja« cesta. Zgornja naj bi bila namenjena le za lokalni dovoz. Nova prometna površina naj bi bila potem speljana mimo parkirišča pod pokopališčem, nato pa bi se po ustrezno speljanem klanecu priključila zgornji cesti.

Seveda so to šele načrti, ki gotovo potrebujejo temeljito preučitev in verjetno kakšno dopolnilo, a vsekakor kažejo na bližnjo spremembo našega kraja. Kasneje v dolgoročnem planu je namreč izgradnja in ureditev samega jedra Rovt, torej trga, od koder bi se kraj razvijal v vse smeri, seveda v skladu z možnostmi. KS Rovte je že naredila razvojni plan, načrt je izdelalo podjetje Božič d.o.o. Inženiring Idrija. Predstavljen je bil tudi na občini. Projekt je kompleksno zastavljen, torej vključuje vse potrebe, ki jih KS potrebuje za nadaljnji uspešen razvoj. Pohvale je vredno zgladno sodelovanje sveta KS in župnijskega gospodarskega sveta, ki si tako v idejah in zamislih kakor tudi pri sami izvedbi pomagata.

Načrti so torej veliki, zahtevali bodo precej finančnih sredstev, a z veliko volje, sodelovanja, skupne pomoči in ustrezne komunikacije na vseh ravneh, ter prave gospodarske politike je vse to prav gotovo možno izpeljati. Predsednik KS Rovte Viktor Trček in njegovi sodelavci kažejo veliko volje in konstruktivnega razmišljanja, zato bomo v bodočnosti prav gotovo lahko ponosno popeljali skozi našo vas kogar koli in ne bo nas sram reči, da smo iz Rovt - seveda pisano z veliko začetnico.

Foto: Metka Bogataj

Na tem mestu bo v malo več kot letu stal povsem novi vrtec.

Metka Bogataj

PRAKTIKUM	2-8
POLITIKA	9-10
GENERACIJE	11-16
PROSTOR	17-18
VZGOJA	19-23
ŠPORT	24-25
GOSPODARSTVO	26-27
KULTURA	28-31
TURIZEM	32-37
ZAHVALE	38-39

**Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Juhuhu – počitnice, dopust je tu, bi lahko rekli. Čeprav dandanes počitniški odmiki od našega delovnega vsakdana niso nujno vezani prav na poletne mesece, pa so ti v naši zavesti še kako povezani s prostimi dnevi, ko si vzamemo čas zase, svojo družino in bližnje.

Živimo v času, ko moramo skrbno načrtovati porabo denarja in so na preizkusu moralne vrednote. Enako je ob mislih na dopust. Kako doseči odmik od našega preobremenjenega vsakdana? Tudi v »domači kuhinji« in našem bližnjem okolju je veliko neraziskanega. Poiščimo torej nove recepte in skrite kotičke v neokrnjeni naravi naših krajev. Potrebujemo le dober načrt, malce pustolovskega duha in prav zagotovo si bomo pričarali nepozabne trenutke. V pomoč nam je lahko Občinska brošura – Dobrodošli v Logatcu; Logatec – stičišče naravne in kulturnega bogastva, podrobnejše informacije pa se najdejo na spletnih straneh naših turističnih društev in kmetij.

Važno je, da se »odklopimo«. Zanimiva je Hrušica. Pa Hotedršica s svojo turistično potjo - od Tomažinovega mlina, prek zemljank in črne kuhinje do Žejne doline -ponuja cel nabor zanimivih aktivnosti. Veliko doživetje so celotne Žibrše, še posebej, če jih prepešamo ali prekolesarimo, poklepetamo z domačini in se osvežimo ob bistrem studenčku. Na Medvedjem Brdu je učna pot Centra šolskih in obšolskih dejavnosti - spoznavanja drevesnih in rastlinskih vrst, vojaških »kaveren«, ogleda dinosavrovih stopinj. Področje Rovt, Vrha Svetih Treh Kraljev in Smrečja je poleg naravnih lepot zanimivo po Rupnikovi liniji. Vedno preseneča Planinsko polje s požiralniki, ribolovom in vijugasto Unico. Tudi ogled Logatca, kjer so številni naravni in kulturni spomeniki nam nudi zanimivo kolesarsko ali peš pot.

Odprimo oči in srce ter se zavejmo, da živimo v okolju, ki nam nudi možnosti »polnjenje naših baterij«. Pri preživljanju počitniških dni so nam prav gotovo lahko v pomoč tudi dobre knjige. Ni vse v denarju in karieri. Važno je, da znamo živeti in polno zaužiti dan. Če ne drugega, v roke vzemimo solato iz svojega domačega vrta - kakšno bogastvo in veselje je v njej! Upam si trditi, da bi bilo za vse nas dobro in predvsem koristno, da obiščemo cerkev sv. Trojice v Hrastovljah in si ogledamo Mrtvaški ples slikarja Janeza iz Kastva, ki predstavlja najrazličnejše predstavnike družbenih slojev pred odprtim grobom - kjer smo si prav vsi enaki. Želim vam lepo počitniško vzdušje ter pazite nase!

Vaš župan, Berto Menard

UPRAVNI CENTER LOGATEC Z AED LAHKO REŠUJE ŽIVLJENJA

NAPRAVO JE KUPILA OBČINA LOGATEC

1 3. maja 2013 je Upravni center Logatec pridobil napravo, ki lahko rešuje življenje, in sicer gre za t. i. AED oz. Avtomatski eksterni defibrilator. Avtomatski eksterni defibrilator (AED) je prenosna elektronska naprava, ki je sposobna zaznati zastoj srca pri človeku. S pomočjo električnega sunka pa lahko srce ponovno požene in s tem reši življenje.

Sestavljen je iz ohišja z baterijo, iz katerega izhajata dve nalepki - elektrodi. Odvisno od modela lahko na ohišju najdemo največ 2 gumba (za vklop in sproženje električnega sunka), zvočnik (preko katerega nam aparat daje glasovna navodila v slovenskem jeziku) ter pri nekaterih ekran, kjer se navodila tudi izpišejo. Uporaba je varna in enostavna, uporablja ga lahko prav vsak.

Sam po sebi pa aparat seveda ne rešuje življenj, je pa izredno dobrodošel dodatek pri oživljanju s pritiski na prsni koš (masažo srca) in umetnim dihanjem. Z oživljanjem z uporabo AED lahko narediš toliko kot celotna reševalna ekipa, ki prispe pozneje, in rešiš življenje. Napravo smo nabavili v Občini Logatec in je namenjena za vse morebitne primere zastoja srca v radiusu cca. 150 m okoli Upravnega centra in je nameščena na severno stran - na pročelje objekta tako, da je vidna iz okolice (priložene so slike namestitve). V prihodnje nameravamo s podobnimi napravami opremiti tudi druge javne objekte po občini.

Več o sami napravi in o mreži teh naprav po Sloveniji si lahko preberete na spletni strani <http://www.aed-baza.si/>.

*Damjan Barut
Občina Logatec*

Naprava za oživljanje je nameščena ob vhodu v Upravni center Logatec.

Foto: Občina Logatec

LOGAŠKO POLETJE 2013

Letošnje leto festival Logaško poletje praznuje deseti rojstni dan. Namen festivala je že od leta 2004 ustvariti desetdnevni festival, ki bo povezoval številna društva ter bo ponudil širok program kulturnih, športnih, zabavnih dogodkov ter vsebin za otroke. Tudi z letom 2010, ko je organizacijo festivala prevzel Klub logaških študentov, se namen ni spremenil.

V letu 2013, skupaj s številnimi društvi in ustanovami, pripravljamo izredno pestre vsebine. Verjamemo, da lahko vsak najde nekaj za popestritev zadnjih dni avgusta. V primeru, da ste »nejeverni«, berite naprej ...

Festival Logaško poletje 2013 bo potekal od 23. 8. do 1. 9. 2013. Otvoritev festivala bo potekala v Hotedršici z Veselico. V desetih dneh se bodo zvrstile številne športne aktivnosti: Superpolh Basket 3:3, Nogomet na vodi, WTS, Zumba, BOK-

WA, Boot camp challenge, turnir v odbojki na mivki, nogometni turnir z body zorb. Poleg športa smo tudi letos velik poudarek namenili kulturnim vsebinam in projektom, namenjenim sproščanju telesa in duha. Obiskovalci bodo lahko obiskali plesno orientalsko predstavo, Stand up predstavo z Jonasom ter sproščanje z GONG kopeljo. Od ponedeljka, 26. 8., do četrтка, 29. 8., bo potekala tržnica ART MARKET Logatec, kjer bodo na voljo ročno izdelani izdelki domačih ustvarjalcev. Knjižnica Logatec pripravlja pravljlično popoldne za staro in mlado, Literarno društvo Zeleni oblaki pa Literadijo 2013. Velik poudarek letošnjega festivala je namenjen otrokom, zvrstili se bodo številni dogodki Živ žav s Superpolhom, ustvarjalno- umetniške delavnice Recikliraj in izdelaj ter Plesni di-rendaj za otroke. Svoja znanja in obzorja si bodo obiskovalci lahko širili na predavanju: »Presno misliš resno?«, obiskovalci

bodo lahko obnovili svoje znanje nujenja prve pomoči ter spoznavali zdravilne rastline skupaj z Društvom za zdravilne rastline Ognjič.

Glavni dogodek Logaškega poletja pa predstavlja veliki koncert, ki se bo letos odvil 30. 8. 2013. Letos bodo nastopili: Sell out, S.A.R.S., Vlado Kreslin in Mali bogovi, Manouche ...

Vse dodatne informacije glede programa in vsebin so dostopne na spletni strani: www.logaskopoletje.com, na facebook strani Logaško poletje ali pa kontaktirajte direktno Klub logaških študentov na elektronsko pošto klub.kls@gmail.com.

*KLŠ
Jerca Korče*

SRČNO IN Z DUŠO, MOJA RODNA DOMOVINA

Z OBČINSKE PROSLAVE OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Foto: Nicolas Sautet

Trenutek čustev z Adoramusom in Cantabile.

Kot vsako leto smo tudi letos na dan, ko je leta 1991 slovenski parlament sprejel temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, 25. junija, praznovali dan državnosti. Odločitev za samostojnost je bila pomembna za vse Slovence in Slovenke, saj smo dobili lastno državo. A tudi po vsem tem času se zdi, da se pomembnosti tega dejstva ne znamo veseliti, da nam ne pomeni veliko.

Večnamenska športna dvorana je bila precej prazna. Brezplačno praznovanje (program je povezovala Anja Sedej) s koncertom vsem znanega odličnega zbora Adoramus, izjemnega simfoničnega orkestra Cantabile ter drugih odličnih gostov je vsem občanom poklonila občina Logatec. A zaman je razmišljati, zakaj na proslavi ni bilo več ljudi; tisti, ki so prišli, so bili veseli, polni pričakovanja. Po Zdravljici nam je Adoramus zapel primorsko narodno pesem Dober večer, Cantabile pa zaigral suite Berceuse in finale iz baletnega koncerta Ognjeni ptič Igorja Stravinskega, ki je premiero v pariški operi doživel na »dan slovenske državnosti« leta 1910. Ognjeni ptič, Slovenija, se je bojeval proti zlim silam, ki vse, kar je živo, spreminjajo v kamen. Ta večer je Cantabile gotovo še tako okamenela srca omehčal s svojo izvedbo omenjene skladbe.

Kako pokazati, kaj delajo osnovne šole (učitelji) v logaški občini? Otroci, nagrajenci letošnjega literarnega natečaja Moja rodna domovina, ki ga je, kot lansko leto, tudi tokrat organizirala Osnovna šola Vič v sodelovanju z mnogimi šolami po Sloveniji, so predstavili svoja dela. »Vprašajmo se, ali enako govorimo tudi o prostoru, v katerem smo se rodili, v katerem živimo, kjer smo srečni in zadovoljni. Kako sem ponosen na ta prostor, spoštujem materin jezik in ga želim ohraniti, kakor so ga ohranjali naši predniki, ali mislim na svojo domovino,« nam splet obrazloži smisel natečaja. Ne vem, kako je natečaj predstavljen otrokom, a z zgornjo temo bi zagotovo imeli težave tudi odrasli. Zato je dejstvo, da otroci raje pišejo o naravnih lepota Slovenije, treba vzeti skrajno resno. Prva je nastopila Jana Treven z OŠ Rovte; njena pesem je nastala pod mentorstvom učiteljice Ljudmile Treven. Glasbeno spremljavo na harfo je omogočila harfistka Erika Frantar. Slavnostni govornik, župan Berto Menard, je omenil izpolnitev naših pradedov, tj. imeti svojo državo in biti gospodar na svoji zemlji. S hitrim sprehodom skozi slovensko literarno zgodovino, od Brižinskih spomenikov do velikih literatov, kot sta Prešeren in Cankar, nas je opomnil na večno željo slovenskega naroda po samostojnosti in svobodi. Večkrat ome-

nil delitev slovenskega naroda na dva tabora, ki ji je vsekakor mogoče iskati paralele v kulturnem boju med klerikalnim in liberalnim taborom s konca 19. stoletja. »Ni prav, da ne veljajo za vse enaka merila,« je poudaril župan, ki se je dotaknil tudi krize vrednost, v katero smo padli. V kontekstu spreminjanja družbe, tudi logaške, je opomnil: družbo spreminjamo tako, da začnemo spreminjati samega sebe.

Miha Mitev nam je nato zaigral koncert za fagot in orkester Carla Marie von Webra. Prisotni so bili nad izvedbo navdušeni. A glasbene sladice za ta večer ni in ni bilo konec. Slišali smo uglasbitev lanske leto nagrajene pesmi Tane Logar z OŠ Tabor, glasbo je napisal komponist Gašper Jereb. Vsa dvorana je bila ponosna nad izvedbo, skladbo, tekstom in, seveda, Tano. Med 150 literarnimi prispevki je bila nagrajena tudi pesem Eve Trček z OŠ Rovte, ki je nastala pod mentorstvom Amalije Lazar Debevc. Tudi Amalija nas je popeljala po naravnih lepota Slovenije. Čeprav smo pričakovali, da bomo pri naravi tudi zaključili, je Amalija z neizmerno zrelostjo dodala zavedanje, da vsem v tej deželi ni lepo, ter izrazila upanje, da bo, ko bo odrasla, še vedno s ponosom povedala, da je Slovenka. Svoje odlične prispevke sta predstavila tudi Peter Podržaj in Gaja Filavec z OŠ Tabor. Župan je vsem nagrajencem, kot spodbuda za prihodnje ustvarjanje, podelil nagrade.

Vrhunec večera sta nam omogočila odlična pevca Mojca Bitenc in Domen Križaj, ki sta zapela skladbe, polne ljubezni in strasti, na primer iz del Puccinija in Mozarta. Cantabile pa nas je navdušil s Šostakovičevo suito za promenadni orkester in zaigral koračnico, valček ter finale. Koncert smo zaključili v rahlem poplesavanju. Pred večernim pogovorom, kozarcem soka ali penečega vina, pa nas je iz dvorane pospremil napis »Srčno in z dušo, moja rodna domovina.«

mag. Neža Sautet

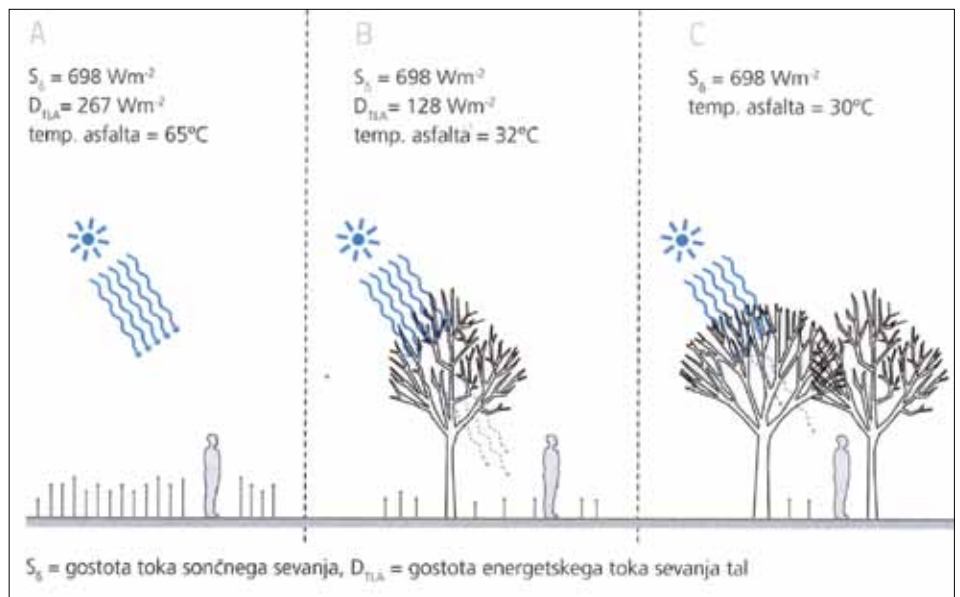

DREVJE V MESTU

ENO DREVO ALI ENO ASFALTNO PARKIRIŠČE?

Drevje v mestu je pomembno. Zakaj? Predvsem je drevje prvina, ki tvori mesto, soustvarja identiteto kraja in hkrati zagotavlja kakovost vsakdanjega življenja. Drevje je pomemben element sestave mesta in pomembno vpliva na kakovost bivanja, zdravje človeka in okolja, blaženje učinkov podnebnih sprememb, lepoto, oblikovanje mestnega okolja in vrednost mestnega okolja. Drevje v mestu je še posebej pomembno zato, ker je prostora za zdravo rast in razvoj dreves v mestu vse manj in bi moralo biti vsako drevo še toliko bolj cenjeno. Drevje ima tudi več funkcij; družbeno, prostotvorno in oblikovalsko, tudi gospodarsko, saj dokazano vpliva na vrednost nepremičnin, za klimatiziranje se porabi manj energije in celo promet v trgovinah, ki so na ulicah z drevoredom, je večji kot v trgovinah brez drevoreda. Predvsem pa je ob spreminjanju klimatologije drevje pomembno v svoji ekološki funkciji.

Tudi Inštitut za politike prostora je že razpravljal o tej temi, in sicer ugotavlja, da koristnost drevja v mestnem okolju pride v polni meri do izraza zgolj in samo, če je drevo v dobri kondiciji, zdravo in lepo. V zadnjih dveh desetletjih so številna evropska mesta zaradi izrednega pomena drevja uveljavila javni interes za varstvo odraslega drevja ter s tem podredila tudi ravnanje z drevjem v zasebni lasti splošnim pravilom, ki običajno zahtevajo vsaj troje: splošno varstvo odraslega drevja pred posekom, obveznost

nadomestne saditve ter strokovno delo z drevjem. Praksa novih saditev kaže, da so pogoji za odraščanje v mestih vse težji. Pri nas se problematike sekanja odraslega zdravega drevja v mestu še bistveno premalo zavedamo, čeprav se pa praksa ravnanja z drevjem iz leta v leto izboljšuje, sadi se številna nova drevesa, nekaterim pa so uspeli tudi prav vzorčne prenovne izjemno pomembnih nasadov. Slovenska mesta bi morala tudi v tem pogledu slediti evropskim in pričeti s pravimi odločitvami.

Kot že omenjeno, je pomembna ekološka funkcija drevja, saj nas v poletnih mesecih večina išče senco prav pod kakšnim drevesom. Drevje namreč vpliva

na negativne učinke poletnega pregrevanja. Iz knjige Mestno drevje, avtorjev Šiftar, Maljevac, Simoneti in Bavcon je prikazana shema učinka drevesne sence na temperaturo in zračno vlago. Drevesa lahko zagotovijo v svoji neposredni bližini 5 do 15 stopinj nižjo temperaturo, kot vlada v delih mesta brez dreves, še navajajo avtorji.

Shema naj bo zaključek besedila in v razmislek k temu, zakaj je bolje zasaditi eno drevo kot tlakovati eno parkirišče. občinska uprava

Občinska uprava, mag. Katja Žagar

OPOMNIK - ODDAJA RAZVOJNIH POBUD

Občane in zainteresirane posameznike obveščamo, da je rok za podajanje razvojnih pobud s področja urejanja prostora za pripravo sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta občine Logatec do 30. 7. 2013. Razvojne pobude naj bodo dobro obrazložene. Pobude lahko posredujete v pisni obliki na naslov Občina Logatec, Tržaška cesta 50 A, 1370 Logatec ali po elektronski pošti na naslov obcina.logatec@logatec.si.

V ta namen je občina pripravila tudi obrazec, ki ga prejmete v sprejemni pisarni občine ali na spletni strani občine www.logatec.si. Uporaba obrazcev ni obvezna, je pa priporočljiva.

Občinska uprava, mag. Katja Žagar

DO KNJIGE IZ DOMAČEGA NASLANJAČA

ELEKTRONSKE KNJIGE TUDI V LOGATCU

Biblos, prvi slovenski portal e-knjžnice, je julija zaživel tudi v Knjižnici Logatec. Za izposajo iz domačega naslanjača bo sprva na voljo okoli 500 naslovov.

»Knjižnica Logatec se je z velikimi pričakovanju vključila v sistem Biblos, saj nekateri bralci že povprašujejo po tej obliki izposoje, hkrati pa smo tudi sami prepričani, da je treba iti v korak s časom in novo tehnologijo,« pravi Bibijana Mihevc, direktorica Knjižnice Logatec. Čas bo pokazal, koliko se bodo e-knjige »prijele« med bralci. »Seveda pa se zavedamo, da bomo morali knjižničarji tudi sami postoriti marsikaj, da bomo e-knjigo približali bralcu,« še dodaja Mihevc.

V testno obdobje, ki se je zaključilo konec junija, je bilo vključenih deset slovenskih splošnih knjižnic, ki poleg pozitivnih izkušenj predlagajo tudi nekaj izboljšav, na primer, da e-knjige sedaj ne moreš »vrniti« prej kot v 14-ih dneh, čeprav si jo že prebral in bi si jo lahko izposodil že naslednji bralec ipd. Izposoja e-knjig prek sistema Biblos bo omogočena vsem, ki so člani knjižnice in imajo poravnane vse obveznosti do nje. Uporabljali bodo številko članske izkaznice in enako geslo kot za storitev Moja knjižnica v sistemu COBISS. »Knjigo si boste lahko izposodili tudi izven delovnega časa knjižnice, in to, seveda, na daljavo - od doma, na potovanju...«, prednosti e-izposoje pred klasično našteva Mihevc. Po njenih besedah bo sprva na voljo okoli 500 različnih naslovov, kakšen bo tempo večanja le-teh, pa bo odvisno od založnikov in njihove ponudbe. Na začetku si bo mogoče izposoditi štiri e-knjige hkrati.

Knjižničarji so usposobljeni, da bodo znali bralcem svetovati, dati navodila, kako vstopiti v sistem izposoje e-knjig in jih opozoriti na morebitne težave. Predstavili jim bodo tudi bralnik in druge naprave, na katere si bodo lahko prenesli e-knjige. Vse drugo bodo bralci naredili sami. »Elektronska knjiga je ena od oblik oziroma načinov posredovanja vsebine bralcu. Predvsem med mlajšimi bralci pričakujemo večje zanimanje, gotovo pa elektronska knjiga še dolgo ne bo izpodrinila klasične,« pravi sogovornica.

Biblos je proizvod Študentske založbe, sama ga je projektirala, izpeljala in tudi v celoti financirala. Založba je pri postavljanju sistema uspešno sodelovala z Inštitutom informacijskih znanosti iz Maribora, ki je lastnik spletnega bibliografskega sistema Cobiss. Sodelovanje je prineslo uporabnikom izjemno dobrodošlo sinhronizacijo obeh sistemov.

Blanka Markovič Kocen

OBVESTILO

Društvo UTŽO, ustanovljeno 12. 9. 2012, z zadovoljstvom ugotavlja, da polni optimizma vstopamo v drugo študijsko leto. Če ste starejši in bi radi še kaj storili zase, se nam priključite. V študijskem letu 2013/14 bomo organizirali naslednje študijske programe: Računalništvo, Umetnostno zgodovino, Angleščino, Italijanščino, Nemščino, Keramiko, Mozaik, Ročna dela (različni sklopi), Gibanje ob glasbi, Okrasni vrt in zelenjavni vrt, Kako ohraniti zdravje v zrelih letih.

Programi so 50-urni in trajajo 2 semestra (jeziki, računalništvo in umetnostna zgodovina) ali 25-urni in trajajo 1 semester. Programi potekajo enkrat tedensko od ponedeljka do četrтка v popoldanskem in dopoldanskem času. Do vpisa bo znan tudi urnik predavanj. **Vpis bo potekal v septembru, in sicer ob ponedeljkih: 12., 19. 26. 9 od 17. do 19. ure v prostorih Društva na Notranjski 14 v 1. nadstropju.** Ob vpisu dobite vse potrebne informacije, plačate letno članarino 20 EUR in plačate 1. obrok šolnine ali šolnino za 1. semester (40 EUR). Programi se začnejo 1. 10 2013 in potekajo predvidoma do konca aprila 2014 oziroma do realizacije programa. V soboto, 12. 10., organiziramo tudi 4-urni kuharski tečaj s kuharjem Robertom Mrzelom.

Vsebinska: Enolončnice in strjenke. Cena: 20 EUR. Organizirali bomo tudi delavnice in člane sproti obveščali. Skupine štejejo od 10 do 15 slušateljev, v primeru manjšega vpisa pa se program ne bo izvajal. Imamo odlične mentorje, zagotavljamo dobro vzdušje v skupini, zato vabljeni k vpisu.

Naš slogan ŠIRIMO OBZORJA IN ZDRUŽUJEMO LJUDI obeta, da je vredno vlagati v vsakega starejšega za boljše počutje in zdravje. Informacije o Društvu Univerza za tretje življenjsko obdobje lahko dobite tudi na blogu: utzo.blogspot.com ali na telefonu 051 316 422. Vabljeni!

*Upravni odbor Društva UTŽO
in Metka Rupnik, predsednica*

NESRAMNI URADNIKI

NALOGE JAVNIH USLUŽBENCEV

Z namenom jasnega razumevanja pristojnosti in vloge javnih uslužbencev, ki so večkrat napačno razumljene, pojasnjujemo, da je javni uslužbenec posameznik, ki sklone delovno razmerje v javnem sektorju. Javni uslužbenec ravna pri izvrševanju javnih nalog častno v skladu s pravili poklicne etike. Javni uslužbenec izvršuje javne naloge strokovno, vestno in pravočasno. Pri svojem delu ravna po pravilih stroke in se v ta namen stalno usposablja in izpopolnjuje. Uradniki so javni uslužbenci, ki v organih opravljajo javne naloge. Javne naloge v organih so naloge, ki so neposredno povezane z izvrševanjem oblasti ali z varstvom javnega interesa.

Uradniki oziroma javni uslužbenci tako le opravljajo javne naloge, za katere so pooblašteni. Pri tem, med drugim, vodijo upravne postopke, o katerih na prvi stopnji, v primeru lokalne skupnosti, odloča direktor občinske uprave, na drugi stopnji pa župan, razen če ima posamezni javni uslužbenec pooblastilo tudi za odločanje. Uradniki torej vodijo upravne postopke, ki so predpisani, vprašanje pa

je, ali so vsi postopki smiselni ali ne. Veliko bi se dalo narediti s poenostavitvijo teh postopkov, vendar to ni stvar uradnikov, ampak zakonodajalcev.

Ljudje pa imamo včasih drugačna pričakovanja, zato nemalokrat pride do slabe volje in izjav, da je kakšen uradnik »nesramen«, ali da jim »ne gre na roko«, ali da se pri posamezniku »nič ne da«. Vsekakor naloga javnih uslužbencev ni zavajanje in podajanje napačnih informacij, temveč informiranje, ki je skladno s predpisi s posameznega področja dela. Razumljivo je, da so s strani posameznikov, ki svojih želja ne morejo izpeljati, prve negativne opazke namenjene prav uradnikom. Uradnik, kot zapisano, opravlja zgolj javne naloge, za katere je pooblaščen. Zato mora posameznik razumeti, da uradnik ni tista oseba, ki sprejema predpise in ni krivec za nesoglasja ali nestrinjanja. Se pa vsi strinjamo, da bi se dalo postopke poenostaviti in »manj komplicirati«, kar pa je odgovornost naših zakonodajalcev.

Občinska uprava

PROJEKT PRIDELAVA ZELJAVE IN SADJA

Gre za projekt, ki ga je zasnoval Kmetijsko gozdarski zavod Ljubljana in pridobil podporo iz razpisa za OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA IN PODEŽELJA V OBČINI LOGATEC ZA LETO 2013. V današnjem času veliko govorimo o samooskrbi in upam, da se tudi zavedamo pomena samooskrbe in lokalne proizvodnje in potrošnje hrane. V naši občini je trenutno malo kmetij, ki bi se ukvarjale s pridelavo zelenjave in sadja za trg. Večinoma se zelenjava in sadje pridelujeta le za lastno porabo. Ker pa je povpraševanje po lokalnih pridelkih vedno večje, želimo potencialne kmete navdušiti za pridelavo zelenjave in sadja za prodajo lokalnim prebivalcem. Prav tako pričakujemo odziv potrošnikov, za katere upamo, da bodo spoznali in cenili prednost lokalno pridelane zelenjave in sadja. Opraviti želimo dve ANKETI, eno za po-

tencialne proizvajalce in eno za potencialne kupce lokalno pridelane hrane. Anketi najdete na recepciji Upravnega centra Logatec in ju lahko prinesete ali pošljete na (novi) naslov: Mojca Vavken, KGZS – Zavod Lj, Enota za kmetijsko svetovanje Logatec, Tržaška cesta 50 a, 1370 Logatec, soba 208, II. Nadstropje, ali pa pošljete skenirani na naslov: mojca.vavken@lj.kgzs.si, najpozneje do sredine avgusta 2013. Že vnaprej najlepša hvala za sodelovanje! Za vse podrobnejše informacije o projektu pokličite na tel.: 041 310 187 ali 01 756 49 32 (Mojca). Na osnovi odzivov na anketo bomo lahko izvedli učinkovite nadaljnje aktivnosti v tem projektu. O rezultatih ankete in nadaljnjih aktivnostih bomo poročali tudi v Logaških novicah.

*Mojca Vavken,
KGZS – Zavod Ljubljana*

KOLOFON

Logaške novice, glasilo Občine

Logatec

ISSN 03509281

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini

Izdajatelj: Občina Logatec, Tržaška 50 A, 1370 Logatec

Odgovorna urednica: mag. Neža Sautet, e-pošta: neza.perko@logatec.si, logaske@logatec.si

Uredniški odbor: Janez Gostiša, Blanka Markovič Kocen, Metka Bogataj, Jure Vodnik, Luka Škrli

Grafično oblikovanje in tisk:

TISKARNA SKUŠEK d.o.o., storitve, proizvodnja in trgovina, Vodnikova cesta 272, 1000 Ljubljana

Grafični koncept: Nicolas Sautet

Datum natisa: 10. 7. 2013

Naklada: 4.300 izvodov

Naslovnica: Logatec ima obilo možnosti tudi za zeleni turizem.

Foto: Nicolas Sautet

Logaške novice izhajajo po sejah Občinskega sveta Občine Logatec. Roki izida in oddaje prispevkov so objavljeni na spletni strani občine Logatec oziroma skladno z dogovorom z uredništvom. Prispevki naj ne bodo daljši od ene tipkane strani, pisava Times New Roman, pt 11.

Pisma bralcev so lahko dolga največ eno tipkano stran, pisava Times New Roman, velikost pisave 11 pt. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrnat, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije ter kdo oziroma kaj in je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili, uredništvo si pridržuje tudi pravico do krajšanja in neobjave prispevkov.

POLOVICO RAZPRAVE ZDRAVSTVENEMU DOMU

Z 22. SEJE OBČINSKEGA SVETA

2 2. redna seja Občinskega sveta Občine Logatec se je odvijala v četrtek, 30. 5. 2013. Občinski svet je bil kljub odsotnosti kar nekaj svetnikov sklepčen, saj jih je bilo prisotnih 14.

V Zdravstvenem domu Logatec trenja?

Svetniki so že na začetku prejeli dopis ge. Jasne Čuk Rupnik glede stanja v Zdravstvenem domu Logatec, dopis Zveze kulturnih društev Logatec in amandma k Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prostorskem načrtu občine Logatec, druga obravnava, vložen s strani Borisa Čičmirka, Koliševka. Anita Kermavner, SLS, je izrazila začudenje, da dopisa ge. Jasne Čuk Rupnik, glede na datum, ki je na njem naveden, niso dobili svetniki že skupaj z vabilom na sejo. Čukova je svetnikom tudi domov posredovala nekatere dokumente. Kermavnerjeva je predlagala razširitev dnevnega reda z razpravo v zvezi z razmerami v ZD Logatec in sprejem ustreznih ukrepov občinskih svetnikov kot predstavnikov Občine, ustanoviteljice ZD Logatec. Zoran Mojškerc,

SDS, je menil, da glasovanje o predlogu Kermavnerjeve zaradi Poslovnika ni mogoče. Kermavnerjeva je to zavrnila, saj je občina dopis prejela 3. 4. 2013. Župan je omenil, da gre za linč preko medijev, na katerega kot župan ne pristaja. Sam je izrazil mnenje, da Zdravstveni dom deluje dobro, vendar pa obstajajo finančne težave, od nakupa prvega reševalnega vozila do najema kredita s strani nekdanjega župana za obnovo ZD Logatec. Tudi nadzorni odbor je ugotovil, da bi Zdravstveni dom ta sredstva moral vrniti. Nepravilnosti so bile tudi ugotovljene pri izdelavi knjižice ob 40-letnici ZD Logatec, pri čemer je šlo za pretakanje družbenih sredstev v zasebne žepke. Tega kot župan ni želel dovoliti, zato je tudi bila sprejeta odločitev, da se za direktorja pripelje nekoga od zunaj. Po besedah župana bo »kmalu objavljen razpis za izbor novega direktorja in to je tudi poskus nekdanje direktorice vplivati na svetnike in občane«. Župan je tudi poudaril, da je bila velika zamera nekdanje direktorice, ker Občina ni želela podeliti koncesije za metadonsko ambulanto. Župan je povedal,

da je ob tem »sklinal vse svetniške skupine, ki jim je stanje obrazložil, in niti eden se s podelitvijo koncesije ni strinjal«. Matjaž Kurent, SDS, je dodal, da on na dom ni prejel nobenega gradiva Čukove, podprl je mnenje župana in izrazil mnenje, da je predlagana razprava povsem odveč. Zoran Mojškerc, SDS, se je Matjažu Kurentu pridružil, češ, da tudi on ni prijel nobenih dokumentov na dom, torej so bili »očitno poslani le nekaterim izbrancem v tem svetu«. Ponovil je, da svet o tem tega dne ne more razpravljati, lahko pa se poda zahteva, da se omenjena razprava uvrsti na dnevni red naslednje seje. Kermavnerjeva je zanikala, da bi bil člani SLS o koncesiji za metadonsko ambulanto obveščeni: »Tega člani SLS nismo nikoli dobili in tudi nikoli nismo bili pozvani za izdajo kakršnega koli mnenja!«. Opo rekala je mnenju Mojškerca in Kurenta in poudarila, da ne želi pometati stvari pod preprogo. Boris Hodnik, LDS, je opozoril na 32. člen Poslovnika, po katerem občinski svet glasuje o predlogih za razširitev dnevnega reda. Marjan Gregorič, SD, je dodal, da je glasovanje mogoče. Po-

Foto: Nicolas Sautet

Kmalu bo objavljen razpis za novega direktorja. Se bodo strasti umirile?

buda Kermavnerjeve za razširitev dnevnega reda ni bila sprejeta. Prvotno predlagani dnevni red pa so svetniki na koncu sprejeli.

Zloraba svetniških vprašanj v politične namene

Janez Podobnik, SDS, je vprašal, kolikšna je količina salonitnih cevi, ki so v uporabi v Občini Logatec, saj je znano, da so poškodovane salonitne cevi zelo škodljive. Anita Kermavner, SLS, je ponovno načela vprašanje razmer v Zdravstvenem domu Logatec. Čukova je že oktobra 2012 poslala na občino dopis, v katerem je opozorila na možnost zmanjševanja stroškov ZD Logatec glede na možnosti združevanja poslovnih funkcij in funkcij strokovnega vodje v manjših zdravstvenih domovih, kot je logaški, ter tudi glede na možnosti sklepanja pogodb za krajši delovni čas. Vlada RS je že julija 2011 seznanila občine v Sloveniji s to možnostjo. Glede na to, da soglasje za Čukovo kot direktorica zavoda ni bilo podano, imenovana je bila nova vršilka dolžnosti, ki opravlja funkcijo poslovnega vodje, to po mnenju Kermavnerjeve predstavlja dodatno finančno obremenitev za logaški zavod. Odstop z mesta v.d. strokovnega vodje je podala tudi zdravnica, zaposlena v zavodu. Odločitev je bila tudi obrazložena; med glavnimi razlogi naj bi bilo grobo poseganje v.d. direktorice v njeno delo. Kermavnerjeva je Rafaela Krvino, DESUS, kot predsednika sveta Zavoda vprašala, kako bo ukrepal glede omenjene situacije in kaj bo naredila Občina glede omenjenega zmanjšanja stroškov. Sedanja v.d. direktorice naj bi kandidaturo na prihajajočem razpisu po informacijah Kermavnerjeve že napovedala. Rafael Krvina, DESUS, je glede pobude Kermavnerjeve odgovoril, da se je svet zavoda do sedaj sestal na dveh sejah. Dr. Andreja Turk Šterko je 18. 6. podala predlog o takojšnji razrešitvi s funkcije strokovne direktorice zavoda. O tem bo svet zavoda razpravljala 6. 8. 2013. Bibijana Mihevc, SLS, je glede zaključnega računa podala pripombe, da je bil za postavko preventivne in druge socialne programe (sredstva so bila lani dodeljevana brez razpisa) pred časom sprejet sklep, da se sprejme pravilnik in da bodo sredstva dodeljevana na podlagi javnega razpisa. Zanimalo jo je, kdaj se bo to zgodilo. Zanimalo jo je tudi, kdaj se obeta razpis. Rafael Cepič, NSi, je župana vprašal,

kako poteka izgradnja vrtca v Rovtah; ali je že izvajalec določen, kdaj se bo pričela izgradnja. Župan je povedal, da je izvajalec že izbran, pogodba še ni podpisana, temeljni kamen pa naj bi bil postavljen nekje po dopustih. Matjaž Kurent, SDS, je predstavil pomembnost dr. Andreja Gosarja, ki je bil pomemben sociolog, domačin, politik in doma iz logaških krajev. V poročilu o opravljenih delih na spletni strani Občine Logatec piše, da je bil kip dr. Gosarja v 2012 naravnat in črke napisane očiščene. S tem je mogoče razumeti, tako Kurent, da so za ravnanje s kipom odgovorne pristojne službe občine Logatec. Zato je vprašal, kdaj bo stopničasti podstavek spomenika ustrezno saniran in črke obnovljene. Prosil je za odgovor z datumom, do katerega bo ta kultura dediščina sanirana. Boris Čičmirko, Koliševka, je glede dveh novih trgovskih centrov v Logatcu, ki se v prihodnje obetata, vprašal, ali je Občina naročila kakršno koli študijo o vplivih povečanega prometa na okolje v dotičnih delih Logatca. Glede del na križišču pri Kramarju je vprašal, zakaj dela stojijo. Zanimalo ga je, ali morda vendarle ne obstaja možnost ureditve krožnega prometa na dotičnem križišču. Župan je odgovoril, da je študija bila izdelana. Glede križišča je dodal, da dela zadržujejo arheologi. Gre namreč za bogato najdišče iz rimskega obdobja. Glede krožišča je župan poudaril, da ne gre le za ta problem, ampak tudi za ožino med Škrljevo hišo in Rovtarsko cesto. Zoran Mojškerc, SDS, je vprašal, ali občina Logatec razpolaga s kakšnimi kmetijskimi zemljišči, ki bi jih občanom lahko ponudila za vrtičke in ali se v prihodnjem prostorskem načrtu načrtuje ureditev takšnih območij. Marjan Gregorič, SD, je dodal, da salonitnih cevi v Logatcu praktično ni več, napovedal pa je natančno poročilo. Eva Černigoj, Stranka mladih-Zeleni Slovenije, je opozorila na dopis Zveze kulturnih društev in menila, da bi vsaj na nekatera vprašanja moral odgovoriti župan. Gre predvsem za pritožbo v zvezi s spremembo pravilnika za dodeljevanje sredstev kulturnim društvom, ki tem odvzema pravico do pritožbe. Župan je odgovoril, da bo nadzorni odbor pregledal pravilnik in poudaril, da na občini nikakor ni šlo za željo po maščevanju, kot je bilo omenjeno. Angela Menart, DESUS, je povedala, da tudi ona ni bila deležna nobenega lobiranja glede direktorja ZD Logatec. Z g. Mojškercem

sta bila prisotna na predstavitvi kandidatov kot člana Komisije za volitve in imenovanja, kjer nista bila najlepše sprejeta. Ga. Miklavc-Maček jo je s svojim programom, čeprav je ni poznala, prepričala. Kermavnerjeva je na to povedala, da ob prebiranju Logaških novic, ki naj bi bile glasilo vseh občanov, čedalje bolj dobiva vtis, da je časopis postal trobilo ene od političnih strank. Pripombo je imela na obširen pogovor z g. Matjažem Kurentom, SDS, ki je v junjski številki razlagal, zakaj je odstopil kot predsednik Turističnega društva Logatec. Pri tem g. Kurent omenja, da k izvedbi projekta ni pomagalo njeno vprašanje. Ker se v intervjuju omenja tradicionalno tekmovanje TD Logatec za najlepše urejene hiše, je dala pobudo, da si g. Kurent ogleda neurejenost ekoloških otokov v naseljih v občini in kot pomočnik direktorja KPL poskrbi, da se ta uredijo. Matjaž Kurent, SDS, je poudaril, da pobude ni bilo, ampak političen nastop. Poudaril je, da se točka pobude in vprašanja svetnikov ne sme izkoriščati za politične namene. Predsednik nadzornega odbora Žigon je poudaril, da so vse stvari, o katerih se razpravlja, predmet nadzora: V zdravstvenem domu naj bi nadzor potekal že od januarja. Borisu Hodniku, LDS, se (v zvezi z dopisom Zveze kulturnih društev) zdi smiselno, da je na prvi stopnji pritožbeni organ župan. Svetniki so na seji potrdili Janeza Podobnika kot predstavnika občine v varnostni sosvet občine Logatec. V Odbor za spremljanje stanovanjske politike so bili imenovani Angela Menart, Mirko Šemrov in Zoran Mojškerc z mandatom 4 leta. Svetniki so na koncu potrdili tudi Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskih cestah v občini Logatec, Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prostorskem načrtu občine Logatec; o njem je bila opravljena tudi javna razprava, na kateri ni bilo podanih pripomb. Predlog amandmaja v zvezi s tem odlokom, ki ga je podal g. Čičmirko, ni bil sprejet. Poleg tega pa je bil sprejet tudi Odlok o oglaševanju in plakatiranju na javnih oglasnih mestih v občini Logatec, pri katerem sta Boris Čičmirko in Bibijana Mihevc dvomila o smiselnosti jumbo plakatov. Svetniki so se na koncu seznanili s predlogom Investicijskega programa za investicijo »Ureditev Tovarniške ceste v Logatcu.

mag. Neža Sautet

POMEMBNA JE SOLIDARNOST V NEGOTIVIH ČASIH

KLŠ ZAKLJUČIL DVE DOBRODELNI AKCIJI

Po uspešno izpeljanem Majskem koncertu, na katerem se je zvrstilo kar nekaj glasbenih nadobudnežev in že dobro uveljavljeni Klemen-Klemen, sta se zaključili tudi dve dobrodelni akciji, ki sta potekali vse od januarja.

Letošnje leto se je naš klub že izjemno dobrodelno izrazil, saj je po mnenju predsednice Kluba logaških študentov, Jerce Korče, pomembno, da v negotovih časih vzbudimo čim večjo solidarnost med mladimi, saj se le-ta pogosto izgublja v svetu prevelike potrošnje. Namen akcije je bil torej spodbujanje solidarnosti med študenti in dijaki ter poziv k njihovi neposredni participaciji. Naloga, ki smo si jo zadali, je doživela dober odziv. Dokazala je, da med mladimi ne primanjkuje ostrega čuta za medsebojno pomoč. V akciji zbiranja šolskih potrebščin smo zbrali približno tri večje škatle zvezkov, svinčnikov, pisal, pušic in drugega materiala. Akcija zbiranja za Zavetišče Horjul je prav tako presenetila, saj smo odpeljali kar štiri polne avte hrane, starih odej, rjuh in drugih sanitetnih pripomočkov na že omenjeno mesto. Akciji sta dobra spodbuda za prihodnje leto, v katerem bosta prav tako izvedeni, vendar v drugačni obliki in zasnovi.

Program projekta, ki je trenutno najbolj aktualen zaradi lastne razsežnosti in po-

Foto: Anže Mihevc

Vljudno vabljeni na letošnji glasbeni spektakel!

membnosti, je v mesecu maju prav tako uspešno zaključila študentska sekcija KLŠ. Postavila je program Logaškemu poletju 2013, ki se bo tradicionalno odvil v tednu od 23. avgusta do 1. septembra. Kljub manjšim finančnim sredstvom bo letošnji program še bolj raznolik in obsežen. Poskrbljeno bo za vse starostne generacije, saj se bodo zvrstile številne športne, kulturne in umetniške prireditve, delavnice

za otroke, veselica ter rock koncert. Predstavili se nam bodo glasbene skupine Sell out, Manouche, S.A.R.S, in Vlado Kreslin. Vljudno vabljeni na letošnji glasbeni spektakel! Za vse dodatne informacije o izvedbi programa pa spremljajte našo spletno stran: www.logaskopoletje.com ter stran KLŠ na družbenem omrežju Facebook.

Urša Mihevc
KLŠ

DOGAJANJE V DS LOGATEC V MESECU JUNIJU 2013

Junija se je nadaljevalo hladno majsko vreme. Vse obratno kot že toliko sušnih let. Pa kljub toliki moči ni bujne rasti, zaradi hladnih dni, kar je za ta mesec neverjetno, saj je junij prvi poletni mesec. Napovedujejo, da bo druga polovica junija vroča. Bomo videli, vsi smo skeptični. Naj bo dovolj o vremenu, saj se je zgodilo še veliko drugih dogodkov.

Ostala sem vam še dolžna opisati naš tradicionalni piknik s stanovci, svojci in prijatelji DS Logatec, ki je bil 30.5.2013. Piknik je bil neobičajen, saj je zaradi slabega vremena potekal kar v notranjosti doma. Bil je odlično pripravljen, mize so bile bogato obložene z jedajočo, pijačo, sadjem in pecivom. Tudi za veselo vzdušje je bilo poskrbljeno, saj se je prijetna glasba slišala po celem Domu. Moram pohvaliti vse, ki so se trudili s pripravo, za dobro počutje in veselje. V drugi polovici junija se je uresničila napoved o sončnem vremenu. Temperature so se gibale krepko nad 30 stopinj Celzija, tako da je bilo med 11 in 18 uro nemogoče sedeti zunaj, saj je za tako mlado populacijo, kot smo mi to lahko smrtno nevarno. V mesecu juniju so se zvrstile razne prireditve. Res so bi le bolj redke, ampak so nas toliko bolj razveselile. 6. junija so nas obiskali otroci iz vrtca Tičnica, ki so nam s svojim obiskom in nastopom na vrtu pripravili ljubko uri-

co druženja. Vem, da se je marsikatero oko orosilo, saj so babice čutile, kot da so jih obiskali njihovi pravnuki. 26.6. pa je v dvorani doma nastopila Godba ljubljanskih veteranov iz Šiške.

Veliko bi bilo še za napisati. Tudi želje sem slišala da opišem posameznike. To pa ni mogoče, saj bi bilo želja preveč in ne bi rada komu naredila krivice. Prisrčen poletni pozdrav vsem, ki berete te vrstice, uredništvu in vsem dopisnikom.

Vera Kuček

Foto: Arhiv DS Logatec

Neobičajni piknik v notranjosti Doma

SPOMIN NA ANDREJA ŽIGONA (1952-2003)

JULIJA BO MINILO 10 LET OD NJEGOVEGA ODHODA

» Prva pesem se mi je zapisala nekako sama od sebe v gimnazijskih letih. Žgalo me je za nohti in butnilo iz mene. Olajšanje, živalski drget, napeto prisluškovanje neznanemu nove-mu. Prvikrat sem stresel s sebe grimase vtetovi-ranih predsodkov, s katerimi me je posiljevala vzgoja, vera, šola, okolica. Prvikrat sem zatulil z lastnim glasom, se imel zares fino in odgo-vorno. Saj to sem jaz in življenje v meni je tako moje in samo moje, kakor me morejo boleti le moji lastni zobje!«

Prva Andrejeva objavljena pesem v Logaških novicah (št. 7, 16. julij 1971):

*Lepo je tu ležati ...
Lepo je tu ležati ...
Daj, veter, sončnic mi v roke
in tih šepet borov v daljavi
in smeh
in vrisk
otrok na vasi ...
Kako boli ...!
Kako boli me v prsih!
Sunek je presekalo žilo
v razcveteni rani
in pognal v oblake
lesk oči ...*

V mesecu juliju pred desetimi leti nas je zapustil logaški pesnik, igralec, fotograf, dobrotnik in popotnik (»ljudski bard in romar« kot bi rekel Vladimir Gajšek). O njegovem življenju in delu je bilo v preteklosti že veliko napisanega, zato ne bi rad ponavljal. Na začetku svoje ustvarjalne poti je bil vrhunski lirik, a žal v slovenskem poet-

Foto: Gvido Komar

Upodobitev Andreja Žigona na župnijski cerkvi v Preski pri Medvodah.

skem (elitnem) miljeju praktično neznan. Domača javnost ga je zadnja leta njegovega življenja bolj poznala kot svojstvenega fotografa socialno-nabožne tematike, širši slovenski javnosti pa je bil bolj poznan kot »posebnež« Aleluja, dobrotnik (»Neizmer-na sla po razdajanju me obhaja«), ki je bil nekakšen apostol misijonarja Pedra Opeke in njegovega humanitarnega dela na Madagaskarju. S svojo karizmo je pomagal zbirati sredstva za reveže s tistega dela sveta. Za časa življenja je izdal dve pesniški zbirki: »Zeleni oblaki« in »Krt v sedlu« – po prvi se imenuje logaško literarno društvo, ki nadaljuje Žigonovo »osrčenje«. Posthumno je izšla še pesniška zbirka »Regratov venec« z izjemno spremno besedo Petra Kolška, pesnikovega kolega s fakultete. Čaka nas še osvetlitev njegovega

obsežnega fotografskega opusa, ki je tudi z domoznanskega vidika pomembno. Zato se v Knjižnici Logatec pripravljamo na projekt skeniranja njegovih fotografij, ki bodo na domoznanskem portalu KAMRA vsem na ogled.

Andrejev nemirni vagabundski duh in svetniška pojava sta pustila sled tudi v sakralni umetnosti. Vrhunski portretist, cerkniški akademski slikar Tomaž Perko ga je upodobil kot sv. Roka v kapelici ob cesti Rakke-Cerknica, od l. 1992 pa Andrej Žigon v podobi sv. Krištofa (zavetnika popotnikov, kar je Andrej vsekakor bil v najbolj čistem pomenu besede) kot Perkove ume-tniške stvaritve krasi veličastno pročelje župnijske cerkve sv. Janeza Krstnika v Preski pri Medvodah. Aleluja!

Gvido Komar

MAŠA ZA DOMOVINO V HOTEĐRŠICI

Minila je zelo lepa nedelja 23.06.2013, ko je bila v cerkvi sv. Janeza Krstnika v Hotedršici sveta maša posvečena domovini, katero sta organizirala župnija Hotedršica in Nova Slovenija. Po mašnem obredu, ki ga je vodil župnik Simon Onušič s pomočniki, je sledil kratek kulturni program. Zbrane je nagovorila predsednica N.Si Ljudmila Novak, podpredsednica Iva Dimic in tudi župan občine Logatec Berto Menard. Dogajanje so poprestrili pesnik Tone Kuntner, Francka Čuk, folklorna skupina KTD Hotedršica

in cerkveni pevski zbor. Na koncu se je predsednik OON. Si Logatec Marko Rupnik zahvalil vsem omenjenim za prispevek k tej prireditvi. Po prireditvi smo se še malo zadržali v prijetnem klepetu in simbolični pogostitvi. Še enkrat se zahvaljujem vsem za sodelovanje in vaškim gospodinjam za njihove dobrote.

Marko Rupnik

MNOŽIČNA NESREČA ŠOLSKEGA AVTOBUSA

REŠEVALNA VAJA, KI JE ZAHTEVALA SODELOVANJE

Foto: Blaž Korenč

Na srečo je šlo le za vajo.

V petek, 7. Junija, se je v izobraževalnem centru republike Slovenije za zaščito in reševanje Logatec malo po peti uri popoldan, avtobus, poln šolskih otrok in učiteljev, po tem, ko se je poskušal izogniti kolesarju, zaletel v stanovanjsko hišo. Zaradi trka pa se je porušila tudi stanovanjska hiša, pod katero sta ostali dve ujeti osebi. Brez skrbi, šlo je za vajo.

Sama vaja je bila razdeljena na tri delovne sektorje. V prvem sektorju je bila simulirana nesreča šolskega avtobusa, kjer je sodelovala nujna medicinska ekipa Zdravstvenega doma Logatec, gasilci PGD Dolnji Logatec, ki so izpod avtobusa, s

pomočjo dvignih blazin rešili ukleščene kolesarja, pomagali reševalcem pri oskrbi in imobilizaciji poškodovancev ter jih skupaj z gasilci PGD Gorenji Logatec prenesli do zbirnega mesta, kjer so jih predali v oskrbo bolničarjem Civilne zaščite in Rdečega križa Logatec. V drugem sektorju je bilo simulirano iskanje pogrešanih otrok v ruševinah. Do ujetih so se najprej prebili reševalni psi, nato pa so prispeli še gasilci PGD Rovte ter z vsemi ostalimi enotami izpod ruševin rešili ujeto otoka. Na zadnjem, tretjem sektorju, pa so člani logaškega jamarskega društva pokazali reševanje poškodovanega otroka iz globeli s pomočjo vrvene tehnike. Po oskrbi poško-

dovanca v globeli s strani jamarjev, so ga ti potegnili ven in ga predali v roke NMP ZD Logatec.

Na sami vaji so sodelovali tudi člani taborniškega društva Rod Srnjak, ter ekipa CZ SKK Logatec in občinsko redarstvo. Celotno vajo pa je povezoval Štab Civilne zaščitne s prištabno podporno službo, ki je pod sabo nadzoroval okoli 80 sodelujočih. Cilj vaje je bil prikaz usposobljenosti novih bolničarjev CZ in RK Logatec, preizkus telekomunikacijskega kovčka za štabno vodenje ter samo štabno vodenje.

Blaž Korenč

O KLEKLJANEM PRTU

V letu 2012 so v Strunjanu praznovali 500 let prikazovanja Marije. Ob tem dogodku smo se klekljarice odločile da skupaj naredimo oltarni prt, sestavljen iz kvadratkov 10 X 10 cm. Svoj del smo prispevale tudi logaške klekljarice Klex-klex skupine: Anuška, Anda, Olga, Mojca, Darja, Nataša, Marica,

Marija, Ivanka, Slavi in Magda. Blagoslov prta in slovesnost ob izročitvi bo 14. avgusta 2013 v romarski cerkvi Marijinega prikazanja v Strunjanu.

Mojca

IZVEN KONKURENCE NAJBOLJŠE

REGIJSKO TEKMOVANJE EKIP PRVE POMOČI V AJDOVŠČINI

Vsoboto, 25. maja, smo se ekipa šestih bolničark OZRK iz Logatca odpravile na Regijsko tekmovanje ekip prve pomoči v Ajdovščino. Ekipo smo sestavljale same ženske, tri že izkušene in tri nove bolničarke, ki smo opravile izpit letos aprila. Naša vodja je bila Helena Brand, pod njenim vodstvom smo nudile prvo pomoč Brigita Vehar, Mateja Zelenc, Vera Nagode, Marija Urbas in Anita Garafolj. Slednja sem opravljala naloge skrbnika za varnost, ker ni bilo na voljo predstavnika močnejšega spola. Po prihodu in opravljeni prijavi smo imeli slovesno odprtje tekmovanja. V konkurenci se je pomerilo šest ekip iz južne in severne primorske regije in naša izven konkurence. Logatec namreč ne sodi v primorsko regijo. Izkoristile smo priložnost in vzele to kot dobro vajo in preizkus znanja. Z nami so bili trije navijači, ki

so nas prijazno vzpodbujali in nam vlivali pogum. Tekmovanje je bilo zanimivo. Pomerili smo se na štirih delovnih postajah, in sicer: reševanju otrok in ponesrečenih iz šole ob hudi burji, reševanju opečenih pri požaru, reševanju utopljenih matere z otrokom, ponesrečenca z zlomom medenice ter psihotraumativizirane osebe in reševanju udeležencev v prometni nesreči osebnega avtomobila in kolesarja. Na vsaki točki je na voljo 10 minut za pregled terena, nudenje PP in oskrbo poškodovancev. Vse to so budno spremljali sodniki tekmovanja. V čast nam je bilo, da sta nas ocenjevala tudi sodnika iz Logatca, dr. Blagica Džaić in medicinski tehnik Lado Korenč. Pri svojem delu sta bila zelo natančna in stroga. Po končanem obveznem delu je sledilo kosilo in razglasitev rezultatov. Vodja tekmovanja je pohvalil delo vseh ekip, prebral uvrstitve in število do-

seženih točk. Ne boste verjeli, članice ekipe prve pomoči iz Logatca, smo tekmovali izven konkurence in dosegle največ točk. Premagale smo vse primorske ekipe.

Rade bi se zahvalile našim neutrudnim mentorjem, ki so nas teh veščin naučili in z nami utrjevali znanje: dr. Blagici Džaić, Ladu Korenču in Urbanu Korenču.

Nikoli ne veš, kdaj boš moral pomagati sebi, svojim najbližjim, sodelavcem, sovaščanom ali pa neznancu, ki mu lahko rešiš najdragocenejšo stvar - življenje.

bolničarka Anita Garafolj

VAS NA MEJI

Bilo je pozno popoldne v soboto, 8. rožnika, l. g. 2013, ko se je na trgu med cerkvijo Sv. Janeza Krstnika in Staro šolo zbrala stotnja domačinov in gostov, ki smo prisluhnili priložnostnemu programu ob stodvajsetletnici rojstva Ivana Albrehta.

Pesnik, pisatelj in publicist, rojen 7. maja leta 1889 v Hotedršici, vasi na meji, na meji z Italijo. Obiskoval je gimnazijo v Ljubljani in se potem posvetil študiju prirodoslovja v Gradcu. Po prvi svetovni vojni je bil v državni službi v plebiscitni coni na Koroškem. »Gospa Sveta je zibelka slovenskega naroda. Ne smemo pozabiti, do kod sega slovensko narodno ozemlje!« O tem je Ivan Albreht pisal v časnikih na tej in na oni strani meje. Seveda pa se je vedno rad vračal med rodne Hotenj-

ce, ne nazadnje je tudi za like v svojih pripovedih uporabljal imena ljudi iz domačih krajev. Paberki iz Roža, Žerjavica v krvi, Zarečani, Ranjena gruda – to je nekaj naslovov proznih del. Ivan Albreht je pisal tudi pesmi. Sam je nekoč dejal: »Kar v prozi nič bi ne bilo, napišem v verzih.« Naj jih nekaj naštejemo: Slutnje, Eros, Odsevi, Biserinica. Sirota Jerica je eno izmed dramskih del. In prizor iz te igre so nam zaigrali Luka Nagode, Mojca Lukan, Manca Čuk, Vanesa Brus in Jan Čuk, člani mladinske gledališke skupine Kulturno turističnega društva Hotedršica. Za vsak slučaj so imeli še šepetal-ko Klaro Štempihar, za zvočni efekt pa je z bobni poskrbel Oskar Štempihar. Pred tem pa so o življenju in delu Ivana Albrehta spregovorili Maja Francé,

Urška Orešnik in častna gostja Albrehtova vnukinja Metka Ulaga. Stanislav Nagode in Janez Podjed sta doživeto prebrala nekaj odlomkov iz njegovih del, folklorna skupina iz domačega kraja je zaplesala nekaj plesov iz okolice Hotedršice. Oktet Pa kolkr' tolk' je zapel Albrehtovo pesem Moj deklič (uglasbil Peter Jereb), kasneje po zaključku pa je še nekaj časa prepeval slovenske narodne, ki smo jim z veseljem prisluhnili, pa tudi malce zapeli zraven. Posamezne točke je povezala Saša Musec Čuk, za organizacijo prireditve so zaslužni delavci Knjižnice Logatec, člani Kulturno turističnega društva Hotedršica, nekaj sredstev je primaknila Občina Logatec, pogostitev gostilna Turk iz Hotedršice.

Brane Pevec

KDO IMA KOGA ZA NORCA IN KDO JE KRIV?

DRAMSKA SKUPINA SEZUTI ČEVELJ MED 12 NAJBOLJŠIH

Dramska skupina Sezuti čevelj z osnovne šole 8 talcev Logatec je v letošnjem šolskem letu pod mentorstvom Simone Nagode pripravila predstavo z naslovom *Kdo ima koga za norca*. S predstavo so prikazali, kako resna grožnja smo ljudje planetu, na katerem bivamo. Primerna je za vse starosti, tako za mlade kot za malo starejše. Skupina se je udeležila tekmovanja dramsko-gledaliških in lutkovnih skupin Slovenije, ki ga organizira JSKD; na tekmovanju pa sodeluje preko 250 gledaliških predstav in Sezuti čevelj se je uvrstil med dvanajst najboljših dramsko-gledaliških skupin v Sloveniji. Opravila sem intervju z Žigom Kobalom, ki je član skupine in ga povprašala, kako je delovati v taki skupini.

Najprej naj te vprašam, kako je sodelovati v takšni skupini?

Sodelovanje v takšni skupini je nekaj posebnega. Vsi igralci so zelo nadarjeni in sodelovanje z njimi je zanimivo. Sam sem v skupini že dve leti in ne bi bili tako uspešni, če ne bi bilo naše mentorice gospe Simone Nagode. Ona nas spodbuja in nam deli nasvete.

Koliko časa vadite za predstavo, kakšno ste uprizorili?

Vadimo vsak četrtek od 14.00. pa do 15.30. in to vse od oktobra do konca šolskega leta. V času nastopov imamo vaje tudi med poukom, kar nam je še posebej všeč.

Kako potekajo vaje?

Na vajah večino časa sestavljamo in vadiamo prizore iz predstave. Vsakemu prizoru se posvetimo posebej. Nekatere ure pa preživimo tako, da se izpopolnujemo v impro disciplini.

Kaj je potrebno za takšno zbranost na odru?

Jaz osebno se na odru počutim zelo sproščeno, zato imam zelo malo treme, ko stopim na oder. Če ni napetosti, si na odru zbran, je pa v zaodrju vse skupaj precej živahno in napeto.

Kaj pa besedilo? Kdo prispeva ideje za besedilo?

Ponavadi neko širšo temo izbere gospa Simona, kasneje pa jo skupaj razdelamo.

Kaj pa letos? Kako se prišli na izbrano temo?

Letos je naša osnovna šola imela obletnico ekošole in gospa Simona se je odločila, da pripravimo predstavo na temo ekologije. Skupaj smo nekaj časa zbirali različ-

ne članke in objave na temo ekologije in naravnih katastrof. Kasneje smo dodali še skrajšano besedilo avtorja Jerneja Feferja. Sinteza vsega naštetega je naša predstava.

Tudi na pogled ste bili zanimivi. Ne zgolj igra, tudi kostumi. Kdo je izbral kostume za vašo predstavo?

Ker besedilo govori o ekotemi, smo uporabili kostume iz prejšnjih predstav. Priskrbel nam jih je gospa Simona.

Kdo pa je poskrbel za glasbeno podlago?

Za glasbo je prav tako poskrbel gospa Simona.

Skupina je velika. Verjetno imate vsak svoje poglede in želje. Ste se kdaj na vajah ali pred predstavo spri?

Ne, do resnejših sporov ni prišlo, saj smo se vsi zelo dobro razumeli.

Žiga, hvala za tale pogovor. Bi želel še kaj dodati?

Rad bi le omenil, da predstava ne bi doživela takšnega uspeha brez gospe Simone Nagode. Lepa hvala za njen trud in vodstvo. Vedno nam je bila na voljo, ko smo jo potrebovali.

Blažka Rudolf

Foto: Filip Gabrovce

Člani dramske skupine: Polona Kodermac, Eva Pupis, Tina Šajin, Farah Sara Kurnik, Veronika Ogrin, Ana Petrovčič, Žiga Kobal, Doroteja Lipovec, Taja Jereb, Larisa Redžepović, Domen Čibej, Blažka Rudolf in Pia Plevnik.

FIRE COMBAT PRVIČ V LOGATCU

FIZIČNO ZAHTEVNO TEKMOVANJE GASILCEV

Fire combat tekmovanje je v Sloveniji aktivno šele nekaj let in je ena izmed novjših vrst gasilskih športnih tekmovalnih disciplin. Odlikujejo ga znanje, moč, pogum in vztrajnost posameznega gasilca. Prvo junijsko soboto se je Fire Combat prvič odvijal v Logatcu.

Tekmovanje je fizično izredno zahtevno, saj so morali sodelujoči gasilci pokazati veliko gasilskega znanja, pa tudi dobro telesno pripravljenost. Tekmovali so v paru. »Najprej sklopijo gasilske cevi in ročnik, nato morajo premagati dva metra visoko oviro, nadaljujejo po progi s plazenjem skozi rov, se po lestvi povzpnejo na šest metrov visok stolp, s katerega se nato spustijo po vrvi tehniki, prenašajo 70-kilogramsko lutko ponesrečenca ter za zaključek vlečejo še tlačne B cevi, polne vode, s katero morajo zbiti tarčo,« je pred začetkom tekmovanja pojasnil Lado Korenč, tajnik PGD Dolnji Logatec. Celotno vajo so gasilci izvajali v popolni zaščitni opremi z uporabo izolirnega dihalnega aparata, kar je sicer naporno vajo še bolj otežilo. Najboljšim je uspe našteje ovire uspelo premagati v slabih dveh minutah! Najbolje se je odrezala ekipa Trebuška amaterja iz PGD Dolenja Trebuša, drugo in tretje mesto pa sta zasedla Ižanska lum-

Foto: Blaž Korenč

Najbolje v Fire combatu se je odrezala ekipa Trebuška amaterja iz PGD Dolenja Trebuša.

pa iz Dobračeva in litjski Gasko team. »Doslej je breme organizacije slonelo na zavzetosti posameznikov, letos pozimi pa je devet slovenskih prostovoljnih gasilskih društev ustanovilo Zvezo organizatorjev tekmovanj gasilskih dvojic, katere soustanovitelj je tudi dolnjelogaško gasilsko

društvo. »Zato nam je bila zaupana tudi organizacija ene izmed devetih tekem, ki štejejo za državni pokal,« dodaja Korenč.

Blanka Markovič Kocen

SUPERPOLH NA ROLKAH

Športno društvo Koš je spremenilo svojo podobo in ime v Superpolh. Podobo in ime smo razvijali kar dolgo, saj smo želeli, da je Superpolh junak, ki bi ga otroci imeli radi in se z njim poistovetili. Zakaj polh? Brskali smo po Valvasorjevi Slavi vojvodine Kranjske in po naključju našli zapis, kako močno tradicijo ima polh v Logatcu oz. v tem okolišu. Polhu pa smo dodali še besedo SUPER, saj je po našem mnenju športnik tisti, ki je vzor ostalim otrokom in zraste v dobrega človeka. To je za nas Superpolh oz. superjunaki.

Superpolh se ukvarja z različnimi športnimi programi, predvsem za otroke in tudi za odrasle. Naši programi se izvajajo skozi celo leto, v novi podobi pa smo začeli s tečaji rolanja, ki se odvijajo na igrišču pred Narodnim domom Logatec. Poleg rolanja izvajamo tudi program Superpolh gibalček, pozimi imamo tečaje smučanja, animiramo otroke na rojstnodnevnih zabavah, izvajamo tečaje plavanja, tenisa, teka na smučeh in nordijske hoje itd. Skratka, v naši ponudbi se najde prostor za vsakega otroka. Večino programov pa Superpolh izvaja tudi za odrasle, eni in drugi pa se lahko udeležijo tudi različnih prireditev, ki jih organiziramo. V sklopu festivala Logaško poletje bomo v soboto, 24., izvedli celodnevno prire-

ditev Živ žav s Superpolhom in Superpolh basket 3 : 3. Več o tem in še več o Superpolhu najdete na www.superpolh.si

Tadej Degleria

Foto: Miran Antončič

Tečaja rolanja se je v maju in juniju udeležilo preko 30 otrok, še več pa jih pričakujemo v septembru.

UREJANJE ZELENIH POVRŠIN NA HITRO

O NOVEM PARKU V LOGATCU

Nekaj časa je že minilo, odkar so bila dela v parku pri Mercatorju končana; diagonalna pot je tlakovana, klopi so postavljene, ob njih urbana oprema (?), rože, trava in drevesa so zasejani. Že v času del me je močno zanimalo, zakaj park nastaja prav tam. Na Občino Logatec sem zato postavila vprašanje, kakšen razmislek je botroval odločitvi, da se pri Mercatorju naredi park. Ker je čas dopustov, vse odgovorne osebe pa v času priprave prispevka niso bile dostopne, sem se morala zadovoljiti z odgovorom z Občine, da je »Občina pričela z novo ureditvijo javnega odprtega prostora med Krpanom in Mercatorjem iz zavedanja, da je javni odprti prostor ključna sestavina mesta, kot nosilec različnih pomenov in funkcij (kulturna, programska, strukturna), ki se med seboj prepletajo.« Kakšna je kulturna funkcija tovrstnega parka sicer ne vem. Me je pa ves čas ureditve parka motilo, da se park ureja na polovici zemljišča, ne v celoti. A z Občine so mi pojasnili, da »Občina ni lastnica celotne zelenice, zato je nova ureditev zgolj v delu, ki je bližji Tržaški cesti.« Menim, da se urejanja prostora ne lotevamo tako! Razumem sicer, da je odkup zemljišča v zasebni lasti lahko drag, da lastniki po presoji Občine nemalokrat

zahtevajo preveč denarja za zemljišče. A zdi se, da takšno polovično urejanje prostora preostalemu delu zemljišča le še dvigne ceno – še zlasti, ker je očitno, da park ni dokončan: »Dolgoročno pa je želja urediti parkovni del še na zelenici bližje ulici Poštni vrt, z morebitno ureditvijo vodnega elementa,« sporočajo z Občine.

Projekt ureditve oziroma zasnovo parka je pripravila občinska uprava. Vem, da se ta trudi vdihniti življenja mestu, ki si, zdi se, tega naziva ne zasluži. Težave so tudi z denarjem, zato je vsakršna pridobitev drugih, evropskih, sredstev dobrodošla. A seveda ne za vsako ceno. Naj pokomentiram postavitev parka. Ob diagonalni poti so klopi nekako postavljene v otokih, ki so ločeni med seboj, da ustvarjajo občutek zasebnosti. Od glavne Tržaške ceste ta del loči tudi dvignjena hribina, ki naj bi pripomogla k ustvarjanju zasebnosti in mirila promet. K zasebnosti najverjetneje sodijo tudi trije paneli, t. i. navidezne ograje, ki zakrivajo tovorni vhod v Mercator. Da se ta del parka ni »prijel«, ne morem reči, saj vsak dan na klopih vidim posedati ljudi; od mladih mamic z otroki, mladine in starejših občanov. A zakaj so na drugi strani hribine postavljene klopi, tik ob cesti, tega ne razumem. Do klopi poleg tega vodijo

potke; a glej ga zlomka, ko se potka konča in bi se človek želel usesti na klop, zadnjica pade na tla: razmik med potko in klopjo je absolutno prevelik! Na tak način urejanja svojemu namenu ne služijo niti potke niti klopi. Razen, seveda, če so potke le lepotnega značaja in njihova funkcija ni sprehajalca voditi do klopi. Pripravljaivec projekta bi njegovo uporabnost, če že ne prej, vsaj po izdelavi moral preveriti.

Malo prej sem pisala o težavnosti pridobivanja sredstev: Kot je mogoče prebrati na enem od panelov, je bil projekt sofinanciran iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, iz programa LEADER, naziv projekta pa naj bi bil Po poteh kulturne dediščine. Kaj ima ta prostor s kulturno dediščino, sicer ne vem, vem pa, da Evropi lahko prodaj marsikaj, če to znaš. Tudi izkopavanja niso pokazala ničesar. Z Občine so mi sporočili, da je »v novembru 2012 bila izvedena arheološka raziskava. A v plasteh ni opaziti nobenih antropogenih posegov in arheoloških struktur, tudi arheološke najdbe so redke.« Ureditev parka, dela je izvajalo Komunalno podjetje Logatec, je stala 34.318,06 evrov. Evropa bo od tega plačala okvirno 11. 848, 40 evrov.

mag. Neža Sautet

Foto: Nicolas Sautet

Tu bo trava zagotovo kmalu pohojena.

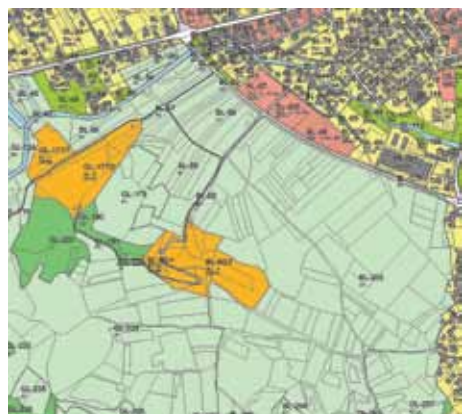
ČRNOGRADITELJSTVO TUDI NA SEKIRICI?

O SKRIVNOSTNEM OBJEKTU NA SEKIRICI

Objekt sredi sekirice, očitno ne bo senik, temveč hlev! Medtem ko smo z občinske uprave pojasnila prejeli nemudoma, investitor Blaž Meze molči. Najbrž ve, zakaj ...

Gradnja na kmetijskem zemljišču enega najbolj privlačnih območij Logatca že nekaj mesecev vznemirja občane. »Po podatkih, s katerimi razpolaga občina, investitor gradi senik, za katerega ima pridobljeno gradbeno dovoljenje za gradnjo nezahtevnega objekta,« nam je pojasnila mag. Katja Žagar, vodja oddelka za okolje in prostor, investitor objekta, Blaž Meze, pa se na naša vprašanja, poslana po elektronski pošti, kot tudi na telefonske klice ne odziva. Iz tedna v teden namreč postaja bolj očitno, da na Sekirici ne rase zgolj senik, temveč hlev, okoli in v katerem mimoidoči že lahko vidimo živino.

Po naših informacijah je Upravna enota Mezetu 28. januarja letos izdala gradbeno dovoljenje za objekt, namenjen shranjevanju sena, dimenzij 11 x 13 metrov, bruto tlorisne površine 143 kvadratnih metrov, najvišje višine 6 metrov z dvokapno streho. »Občina ne razpolaga z vlogo investitorja, zato ne vemo, kako je poseg utemeljil,« pojasnjuje mag. Žagarjeva, ki sicer meni, da je poseg skladen s prostorskim aktom, saj v nasprotnem primeru Upravna enota ne bi mogla izdati takega dovoljenja. Ne glede na mnenje o skladnosti pa to ne pomeni, da se občina strinja z upravičenostjo posega. »Vendar pa je glede na zapisano besedilo odloka v času odločanja investitor to možnost imel,« pravi vodja Oddelka za okolje in prostor. Po prostorskem aktu gre za druga kmetijska zemljišča z oznako K2.

Arhiv Občine Logatec

Foto: Nicolas Sautet

Bo namesto športnih objektov Sekirica posejana s »seniki«?

Inšpekcija molči

Vse lepo in prav, a tudi zdaj, ko se gradnja objekta, ki je vsaj dvakrat presegel predvidene dimenzije, končuje, nihče ne ukrepa. Vsaj videti je tako. Vtis je torej, da črnograditeljstvo postaja neke vrste slovenska folklor, saj zanj praktično nihče ne odgovarja ...

Kar bode v oči, je tudi dejstvo, da investitor ni postavil sicer obvezne obvestilne table o gradnji, napisal, da gre za zasebno zemljišče, pa so skrbno nameščeni ob kolovozni poti do gradbišča, za katero od investitorja nismo dobili odgovora, ali ima zanj potrebna dovoljenja, občina pa tega podatka nima.

Po naših informacijah so območje gradnje že obiskali inšpektorji, toda na Upravni enoti, kot pojasnjuje mag. Žagarjeva, o njihovih ukrepih oziroma ugotovitvah niso obveščeni, saj naj to ne bi bila praksa.

Občina se ne more dogovoriti z lastniki zemljišč

Na območju Sekirice je prek 20 lastnikov zemljišč, manjši delež pa je tudi v lasti Občine Logatec. Ker je na teh zemljiščih močno izražen tudi javni interes za določene dejavnosti, nas je, seveda, zanimalo, ali občina načrtuje kakšen dogovor z lastniki glede odškodnin ali subvencij. »Občina že dalj časa vodi dogovore z lastniki zemljišč, vendar se ji o višini cene odkupa zemljišč še ni uspelo dogovoriti oziroma uskladiti, saj imajo lastniki prevelika pričakovanja,« pojasnjuje vodja oddelka za okolje in prostor. Po njenih besedah je občina v postopku priprave prostorskega akta območju Sekirice namenila precejšnjo pozornost. Izdelana je bila tudi idejna zasnova območja. V osnutku OPN je bilo območje za namen športnih in turističnih dejavnosti širše začrtano, vendar se je skozi postopek priprave predloga menda zapletlo pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, ki je vztrajalo pri minimalni rezervaciji prostora za tovrstne dejavnosti na račun varovanja najboljših kmetijskih zemljišč. V ta namen je bilo, tako sogovornica, območje Sekirice opredeljeno v ožjem delu kot zemljišče s podrobnejšo namensko rabo, kjer so dopustni le določeni posegi v prostor (glej grafiko).

Upravičeno se torej sprašujemo, ali v to, podrobnejšo namensko rabo, sodi tudi hlev in kje se bo pasla živina, če kdaj v prihodnosti na Sekirici vendarle začne nastajati tako zeleni športni center. Po drugi strani preseneča, da vse doslej zoper dvakrat obsežnejšo gradnjo od predvidene nihče ni niti mignil s prstom.

Razlika med osnutkom in sprejetim predlogom OPN, kot je bil usklajen z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo.

Blanka Markovič Kocen

KAJ JE LJUDSKA ŠOLA?

OTROCI IZ VRTCA KUKIRČEK RAZISKOVALI PRETEKLOST

Izziv, kako prikazati otrokom zgodovinske spremembe, nama je povzročal težave, dokler nisva prišli na idejo, da je najlažje prikazati hitrost spreminjanja časa preko arhitekture, ki jo imamo v bližini vrtca. Ker smo se že v preteklem letu srečevali s spoznavanjem življenja včasih, sva se tokrat odločili, da se posvetiva šolstvu, saj najina skupina odhaja jeseni v hram učenosti.

Primerjava časovnih obdobj

V projektu primerjanja dveh časovnih obdobji smo z otroki raziskovali, kaj se je dogajalo v dveh stavbah, ki sta v bližini vrtca, včasih in kaj danes. Da bi otroke motivirali za opazovanje, smo izdelali fotoaparate, ki je bilo odlično pomagalo za usmerjanje njihove pozornosti na različne motive in detajle, ki jih premore tako novejša kot starejša ljudska šola. Tako smo z njimi odkrivali značilnosti in lastnosti šol. Po fotografiranju so otroci razvili svoje fotografije, tako da so z ogljem narisali, kar so opazili. Obiskali smo tudi notranjost šole, kjer so nas pozdravili šolarji in učiteljice. Obiskali smo tudi otroke iz prvega razreda in si ogledali kako zgleda šola danes. Spoznali so, da učiteljica nima več palice, da se otroci v šoli tudi igrajo, da so vsi zelo prijazni.

Raziskovanje preteklosti

Značilnosti preteklega obdobja šolstva na slovenskem, smo z otroki začeli raziskovati preko slik, ki prikazujejo preteklo življenje - kmečka opravila in stare predmete. Med slikami je bila tudi hiša - nekdanja ljudska šola, ki stoji nasproti vrtca. Otroci so hišo prepoznali, predvsem zaradi trgovine, ki je sedaj urejena v pritličnih prostorih in jo otroci občasno obiščejo. Lokacijo stavbe so prepoznali, kaj je pa njen namen, so ugibali. Deček je predvideval, da ja to šola, ker so na fotografiji otroci z učiteljico. Nekaj jih je menilo, da je gledališče, zaradi številčnosti otrok. Opazili so napis in smo ga skupaj prebrali - Ljudska šola. Kaj to pomeni niso vedeli - deček je menil, da je škrat zamenjal črke, zato ne razumemo pomena besede, spet drugi je dobil dobro asociacijo slovenske ljudske pravljice.

Zakaj na tem mestu ni več šole?

Otroci so opazovali fotografijo in zdajšnjo stavbo ter odkrivali razlike. Zbrala

Foto: Arhiv vrtca Kukirček

»Ker je veliko otrok, gre gotovo za šolo,« so ugibali otroci. »Lahko pa bi bilo tudi gledališče,« so menili.

sem nekaj otroških idej, kaj menijo, zakaj tukaj ni več šole - ker se je zrušila, ker so se preselili v novo. Odkriti, kje bi izvedeli kaj več o stavbi, pa so menili, da nam lahko pomaga računalnik, knjige, babice ter znanstveniki. V knjižnici smo si sposodili knjige in v njih so otroci odkrili ljudsko šolo ter tudi novo šolo. Pri raziskovanju šole smo obiskali notranjost ljudske šole, izdelali anketo za stare starše, obiskali Slovenski šolski muzej v Ljubljani. V muzeju smo s pomočjo sovice Zofi izvedeli zanimivosti iz zgodovine šolstva - kako so otroci pisali, kaj so nosili v šolski torbi, da so klicali učitelja gospod učenik, kakšni so bili vzgojni ukrepi ...

Ljudje in družba se spreminjajo

S pomočjo vseh aktivnosti so otroci spoznali, da se ljudje in družba spreminjata s časom. Ker smo obiskali javne ustanove OŠ Tabor, OŠ 8 talcev, Ljudsko šolo, Slovenski šolski muzej, so otroci lahko videli učne prostore, kjer se nabira znanje. Vse to smo predstavili staršem in širši javnosti na razstavi v Stekleni dvorani športne dvorane Dolnji Logatec, v začetku velikega travna.

Mateja Corn, vzgojiteljica

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS

O ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA V OBČINI LOGATEC

Poletje se je začelo, z njim pa se je izteklo letošnje šolsko leto. Logaški osnovnošolci navadno dosegajo odlične rezultate, z njimi seveda tudi osnovne šole, ki se včasih še premalo zavedajo pomena poročanja v javnosti o doseženih rezultatih. Zanimalo nas je, kakšni so bili projekti logaških osnovnih šol v letošnjem letu in ali so bile šole na katerega od njih še posebej ponosne. Poleg tega smo želeli zvedeti, kakšni so načrti logaških šol za prihodnje šolsko leto. Vprašanja smo poslali na vse matične in podružnične osnovne šole v občini Logatec: Osnovno šolo 8 talcev, Osnovno šolo Tabor, Osnovno šolo Rovtarske Žibrše, Osnovno šolo Rovte, Osnovno šolo v Hotedršici ter Osnovno šolo na Vrhju svetih treh kraljev. Odgovore smo prejeli od skoraj vseh, česar smo bili v uredništvu zelo veseli.

Šole se zavedajo pomena okolja

OŠ 8 talcev je letos že 10. zapored nosila naziv Ekošole; ob tej priložnosti so na šoli organizirali tudi proslavo s častnimi gosti. Tudi na OŠ Rovte so letos nadaljevali s projektom Ekošola, iz katerega so še pred začetkom šolskega leta želeli izstopiti. Ker pa so ta projekt izvajali kot ena najuspešnejših šol v Sloveniji, so jih državni koordinatorji prepričali ostati v projektu, finančno pa je na pomoč priskočila tudi Občina Logatec. OŠ 8 talcev pa je letos poskrbela tudi za promocijo Logatca: organizirala je državno tekmovanje iz geografije, ki se odvija na prostem. »Tekmovalci so zatrdili, da je Logatec čisto, urejeno in zaradi naravnih in kulturnih znamenitosti zanimivo mesto,« sporočajo s šole. V Rovtarskih Žibršah so tudi vse leto pridno skrbeli za okolje; udeležili so se čistilne akcije v našem kraju in zbirali odpadni material. (zamaške, baterije, papir, kartuše). Zbirali so tudi igrače, knjige in oblačila za dobrodelne namene in se pridružili akciji Pokloni zvezek.

Tudi kultura ni kar tako

Učenci OŠ 8 talcev Logatec so že 15. leto zapored tekmovali v deklamiranju, tokrat je bil izbrani avtor Vinko Modenrdorfer. Njihovi osnovnošolci so decembra sodelovali na prazničnem bazarju, marca pa zapeli s Tanjo Žagar na dobrodelnem koncertu. Zdi se, da je poseben pečat na šoli pustila osrednja prireditev ob kulturnem prazniku,

Učenci POŠ Vrh so bili zaključka šolanja veseli.

saj je bila drugačna kot so ponavadi; otroci so namreč na različne načine prikazali pomen besede kultura. Še posebej uspešna je bila dramska skupina Sezuti čevlji, ki se je na tekmovanju dramsko-gledaliških skupin Slovenije v organizaciji JSKD izmed 250 predstav uvrstila med dvanajst najboljših skupin Slovenije in prejela zlato plaketo. Na OŠ Tabor pa so še posebej ponosni na uspehe pevskih zborov, saj se je OPZ pod vodstvom g. Novaka uvrstil na državno raven, MPZ pa je bil zopet izbran kot eden izmed petnajstih mladinskih zborov v Sloveniji, ki se bo udeležil množičnega koncerta POTUJOČA MUZIKA, ker se je v zadnjih dveh letih izkazal na tekmovanjih in bil predlagan na višji nivo s strani strokovnih spremljevalcev. Tudi na OŠ Tabor je bila uspešna skupina Gledališčnikov, ki so bili z igro Deklica z vžigalicami na festivalu Gledališke sanje nominirani za najboljšo predstavo tretje triade, poleg tega pa so prejeli nagrado Sanjko za najbolj izvirno predstavo. V Rovtah so tudi letos nadaljevali s projektoma Rastem s knjigo

in Tednom branja; z njima namreč želijo povečati zanimanje učencev za branje leposlovnih knjig. Še prav posebej zanimiv se zdi projekt, imenovan Jutranja misel: »Z njo se začenejo naši delovni dnevi, ko ob jutranjem poslušanju klasične glasbe člani novinarskega krožka preberejo kratke sestavke in dnevna obvestila, ki jih pripravijo sami ali pa naši učitelji.«. Preseneča tudi, da je prav OŠ Rovte edina pridobila naziv Kulturna šola. K temu je, ugotavljajo na šoli, »prav gotovo doprineslo tudi zelo uspešno sodelovanje na državnih in mednarodnih literarnih natečajih, na katerih so si naši učenci prislužili priznanja in nagrade, ter izdaja dveh novinarskih in enega literarnega glasila na matični šoli, enega pa na podružnični šoli«. Tudi na Vrhju svetih treh kraljev niso sedeli križem rok in se lahko pohvalijo z otroško dramsko igrico ob obisku Miklavža ter dvema samostojnima prireditvama; eno ob materinskem dnevu, drugo ob koncu leta. Tudi letos so ob koncu izdali svoje glasilo Vrhovčkove prigode, kjer je na tridesetih straneh zbra-

Foto: M. Logar

no literarno in likovno ustvarjanje njihovih učencev.

Osnovne šole poudarjajo prostovoljstvo

Poseben element šol je seveda prostovoljstvo: na OŠ 8 talcev je tako Šolski sklad Ježek uspešno organiziral in izvedel dobrodelni koncert Misija Ježkomanija, poleg tega pa so organizirali družinske igre, novoletni ples in tako pridobili sredstva za sklad. Dobrodelnost pa je bila v središču pozornosti tudi na OŠ Tabor. S te šole so nam zapisali, da so bili vključeni v državni projekt PROSTOVOLJSTVO, v katerega sta vključen tudi projekta Simbioz@ in Dan za spremembe. »Ponosni smo na projekt Prostovoljstvo, saj smo v okviru projekta zbrali 985€ za Šolski sklad,« nam sporočajo z Osnovne šole Tabor Logatec. Na tej šoli so letos izvedli tudi naslednje pomembne projekte: pripravo na državni projekt ZDRAVA ŠOLA, šolske projekte RAZVOJNI TIM, ki se ukvarja z izboljšavami na področju dela domačih nalog, sodelovanje šole s starši, medvrstniško

sodelovanje na šoli, dvig bralne pismenosti, 15. obletnica Kulturnega društva Tabor Logatec (Kulturni vrtljak).

Manj denarja – veliki uspehi

Z OŠ Rovte so nam sporočili, da so v letošnjem letu »izvajali iste projekte, kot že nekaj let, saj se na tako majhni šoli z majhnim številom zaposlenih strokovnih delavcev v kak večji mednarodni projekt ne morejo vključiti, ker bi v tem primeru trpelo osnovno poslanstvo šole, torej vzgoja in izobraževanje.« Pozitivno je, da prav OŠ Rovte kot edina šola omenja sodelovanje s projektu shema šolskega sadja, ki se je, kot pravijo na šoli, »zaradi uspešnega vodenja in koordiniranja zelo dobro prijel, saj učenci radi poskusijo tudi kakšno drugačno domače sadje ali zelenjavo«. OŠ Rovte se je tudi letos udeležila verižnega eksperimenta Tehniškega muzeja Slovenije na Pedagoški fakulteti, kot vedno z največ člani, ki jih učenci izdelajo v okviru interesne dejavnosti v šoli tako uspešno, da katerega od njih vključijo tudi v demo verigo. Obilo sredstev torej le ni merilo uspeha! To dokazujejo tudi vse podružnične šole naše občine: Na POŠ Rovtarske Žibrshe so učenci sodelovali v naslednjih številnih projektih: Naša mala knjižnica, Modri Jan potuje in okoljevarstvene naloge podeljuje, Evropski sončni dnevi, Tek podnebne solidarnosti, Eno tree planting day, Otroci z gore Napf, Gledališki festival Podružničnih šol Slovenije v Mlinšah, Gremo po svetu, Abecedni vrt, Koledovanje, Izdali pa so tudi 2 številki šolskega glasila Drobtinice s Planin. Poleg tega so se pridružili projektom na centralni šoli: Dan za spremembe, Zdrava šola, Shema šolskega sadja, Tradicionalni slovenski zajtrk. V Rovtarskih Žibrah so z vso pravico še posebej ponosni na projekt Otroci z gore Napf: sodelovanje z otroki, ki živijo na 1408 m visoki gori Napf v osrčju Švice in obiskujejo šolo, ki je podobna naši.

Otroci so največje bogastvo

OŠ 8 talcev Logatec je imela letos kar 22 odličnjakov. Kar 50 učencev je osvojilo srebrna priznanja na tekmovanjih v različnih znanjih: od slovenščine do Vesele šole. Zlato plaketo so prejeli člani dramske skupine Sezuti čevlji. Šola se letos ponaša s kar 14 odličnimi športniki. Na OŠ Tabor so še posebej ponosni na učenko, ki je dosegla zlato

priznanje iz logike. Na OŠ Rovte pa so ponosni na učenko, ki z letošnje valetе vseh pridobljenih nagrad, ker jih je bilo preveč, ni mogla odnesti. Več o njej si lahko preberete tudi v pričujoči številki Logaških novic. Tudi na ostalih šolah poudarjajo odličnost svojih učencev. Zato - čestitke vsem!

Pa načrti za prihodnje leto?

Na Vrhu svetih treh kraljev bodo obeležili prav poseben jubilej: prihajajoče šolsko leto bo namreč obogateno s praznovanjem 130-letnice šolstva na Vrhu in 60-letnice šolske stavbe. »Povabilo na praznovanje in kak utrinek od tod boste lahko prebrali v novicah v prihodnjem letu, saj se praznovanje navezuje na leto 2014,« sporočajo s šole. Na OŠ Tabor v prihodnjem letu načrtujejo povezovanje in sodelovanje šole Tabor Logatec s šolo iz Evropske unije, najverjetneje Danske. »Namen sodelovanja je širiti kulturno in predvsem jezikovno obzorje našim učencem. V prihodnosti si želimo tudi izmenjave z učenci iz Danske. V tem letu smo že obiskali učence iz pobratene občine Repentabor, kjer so naši učenci lahko spletili nova prijateljstva,« sporočajo s Tabora. V soboto, 7. 9. 2013, pa načrtujejo zelo pomembno srečanje: zborovski seminar za državni projekt POTUJOČA MUZIKA pod vodstvom g. Damjana Močnika in g. Zdravka Novaka. Na seminarju bosta sodelovala mladinski pevski zbor OŠ Tabor Logatec in mladinski pevski zbor OŠ Cerkno s slovenskimi zborovodji. »Vredno ogleda in obiska,« vabijo na Taboru. Na OŠ 8 talcev Logatec pa prihodnji projekti zaenkrat še ostajajo skrivnost. A ni dvoma, da bomo navdušeni. Na OŠ Rovte po uspešnem letu najprej odhajajo na počitek, nato pa bodo začeli kovati resne načrte za prihodnje leto; ni dvoma, da bodo z le 171 učenci in 20 učitelji prav tako uspešni kot letos. Z Rovtarskih Žibrah so nas opozorili, da »se morajo podružnične šole danes nenehno dokazovati s kakovostnim delom.« Kot edina šola so omenili, da je pomembna tudi nadaljnja krepitev vrednot, kot so spoštovanje, strpnost, solidarnost, odgovornost, poštenost, kreativnost in sodelovanje. »Kljub težkim časom, v katerih živimo, upamo, da bomo stopili skupaj in si prizadevali za ohranitev šole, saj je kraj brez šole in otrok v njej kakor gnezdo brez ptic,« so nam sporočili.

mag. Neža Sautet

NA MANJŠI ŠOLI NISI SAMO ŠTEVILKA

POGOVOR Z NAJBOLJŠO DEVETOŠOLKO OŠ ROVTE

Foto: Mihaela Kavčič

Karmen Mlinar: »Podružnično šolo sem obiskovala 5 let. Teh let ne bi nikoli zamenjala.«

Karmen Mlinar. Devetošolka, ki je na letošnji valeti OŠ Rovte prejela veliko nagrad in priznanj, da jih je komaj odnesla. Pa ne, da bi bila premalo močna, pač pa, ker jih je bilo toliko! Vsa leta je bila odlična učenka. Letos si je pripisala srebrna priznanja na tekmovanjih iz fizike, logike, zgodovine in slovenščine ter celo poznavanja sladkorne bolezni. V zadnjih treh razredih pa je s tekmovanjem iz matematike vedno prišla z zlatim Vegovim priznanjem.

Doma si v Hlevnem Vrh, zaselku med Rovtami in Vrhom Svetih Treh Kraljev. Si rada tu doma?

Brez dvoma. Lepo je, ker sem doma sredi narave. Rada jo imam. Živela bi tudi kje na obrobju mesta, v mestu pa zagotovo ne.

Kje se je začela tvoja šolska pot in kakšni so spomini na prva leta šolanja?

V prvi razred sem vstopila na POŠ Vrh Svetih Treh Kraljev. Podružnično šolo sem obiskovala 5 let. Teh let ne bi nikoli zamenjala. Na taki manjši šoli se vsi poznajo med seboj in so zelo povezani. Vsa leta sem imela isto učiteljico. Tudi to je bilo nekaj posebnega. Mislim, da že dolgo ni bilo tako, da bi isti učitelj tako dolgo učil generacijo učencev.

Je morda kak poseben dogodek, ki te veže na ta prva leta šolanja?

Veliko jih je. Morda je bilo najbolj posebno, da sem imela za sošolce štiri fante in bila dve leti v kombinaciji s samimi fanti. To je res posebna izkušnja, da je v razredu poleg tebe učiteljica edina ženska. Posebnost je tudi, da sem imela najboljšega prijatelja in ne najboljše prijateljice, kar je za punce značilno. In ni mi žal. Res je bilo fajn.

Kako je bilo z male, podružnične, šole priti na večjo, matično?

Ko smo prišli na matično šolo, nas je bilo ravno toliko, da se je razred delil. Tako sem bila v razredu še s 15 sošolkami in sošolci. K sreči smo šli takoj na začetku leta v šolo v naravi v Poreč, kjer sem bila v sobi z dvema sošolkama. Spoznavanje prek njiju je šlo lažje.

Zelo uspešna si bila že na podružnični šoli. Kako so na tvoje uspehe gledali sošolci v Rovtah? Si imela v razredu nevhvalno oznako »piflarke«?

V razredu nisem imela takih težav. Res pa so večkrat sošolci pripomnili, da imam nadvse dolgočasno redovalnico (ker so bile v njej praktično same petke), sicer pa s komentarji nisem imela težav. Morda so jih govorili za mojim hrbotom. Tega pa ne vem ...

Se težko poslavljáš od osnovne šole v Rovtah? Kaj boš pogrešala?

Res mi je težko. Zelo smo se navezali drug na drugega. Še posebej v zadnjem letu, ko so nas zaradi manjšega števila učencev spet združili v en razred, z zares dobro razredničarko Mojco. Tudi štiritidnevni zaključni izlet v London nas je zelo povezal. Povezanost je nekaj, kar nudi le manjša šola. Nisi samo številka. Si človek, za katerega se zanimajo sošolci, pa tudi učitelji. To je dober občutek. Ne verjamem, da bo na veliki srednji šoli tako.

Kam te bo vodila nadaljnja izobraževalna pot?

Vpisana sem na Gimnazijo Vič. Tja gre tudi moja sošolka in prijateljica, zato bo prvi korak malce lažji. Stanovala bom v dijaškem domu. Isto šolo obiskujeta moj bivši sošolec s podružnice, pa tudi moja starejša sestra in tako že imam nekaj informacij »iz prve roke«.

Kaj pa čez deset let? Kje se vidiš?

Tako daleč pa še ne seže moj pogled. Na srednji šoli bom, upam, obiskovala naravoslovni oddelek in verjetno nadaljevala kam v to smer. Zagotovo ne bom zdravnica.

Med vsemi uspehi, ki si jih dosegla v osnovni šoli, so največji na področju matematike. V sedmem razredu si med tekmovalci zasedla odlično sedmo mesto, leto kasneje 13. in letos 20. mesto v državi. Imaš od nekdaj rada matematiko?

Ja, nikoli se mi ni zdela posebej težka (kot zatrjujejo nekateri). Razumela sem razlago pri pouku, doma sem vseeno morala narediti še kako vajo. Nisem se dolgočasila pri urah, saj je bilo vedno kaj novega. Učitelji so mi znali dati naloge, ki so mi bile v izziv.

Si učiteljem delala sive lase, ker si vse znala?

Upam, da so imeli zaradi mene kvečjemu kak siv las manj (smeh).

Kako se počuti mladenka, ki na državnem tekmovanju mladih matematikov med 233 tekmovalci zasede odlično dvajseto mesto? Ali pa celo sedmo, kot si to dosegla v sedmem razredu OŠ?

Občutki so odlični. Sploh, če si sedmi (smeh).

Nameravaš v srednji šoli še tekmovati?

Seveda si želim. Še posebej v matematiki. A najprej moram ugotoviti, koliko časa bo šlo za vsakdanje učenje, da bom vedela, ali ga je dovolj tudi za pripravo na večja tekmovanja.

Ti je ob šolskih obveznostih in vseh tekmovanjih ostalo tudi kaj prostega časa?

Seveda se je našel tudi prosti čas. Pomladi in jeseni sem se rada sprehajala zunaj s psom, večkrat sem šla kolesarit. Najboljša sprostitelj je bila velika gugalnica, ki jo imamo pred hišo. Sicer pa pojem v pevskem zboru in zelo rada plešem.

Zdaj so počitnice. Kako jih boš preživela?

Veliko bom v naravi, šla bom na morje. Tega se zelo veselim.

Karmen, za konec še enkrat iskrene čestitke za uspehe v letih osnovnošolskega učenja in na tekmovanjih. Naj bodo te počitnice tudi prava nagrada za trud v vsem tem času. Želiš tistim, ki bodo brali te vrstice kaj sporočiti?

Vse se zgodi z razlogom. Če si še tako zaposlen, če imaš še toliko reči pred seboj, ne obupaj. Splača se potruditi. Za svoje delo boš nagradjen.

Iskrena hvala za pogovor in vse dobro tudi v prihodnje.

Mihaela Kavčič

PRAZNOVANJE DNEVA DRŽAVNOSTI V VRTCU KURIRČEK LOGATEC

2 5. junij za svet ne pomeni veliko, v Sloveniji pa na ta dan obeležujemo spomin na 25. junij 1991. Takrat je Slovenija formalno postala samostojna in neodvisna država. Pomembnost omenjenega datuma smo izpostavili tudi v Vrtcu Kurirček Logatec. Tako smo v petek, 21. 6. 2013, imeli v Centralnem vrtcu prireditev, na kateri so se vrtčevski otroci predstavili z različnimi točkami. Na našo prireditev smo povabili tudi župana občine Logatec, ki se je vabilu odzval. Ob koncu prireditve je imel tudi sam govor in izpostavil, kako pomemben je dan državnosti. S samo prireditvijo smo želeli strokovni delavci ozvesti predšolske otroke o dnevu, ki ga lahko s ponosom proslavljamo in o dnevu, ki nikakor ne sme biti pozabljen.

Dan državnosti so praznovali tudi otroci Vrtca Kurirček Logatec.

Dipl. vzg. Maja Kljajić

KAR IZ LOVIŠČA VZAMEMO, SE VANJ TUDI VRAČA

O DELU LOVSKE DRUŽINE LOGATEC

Sedim na balkonu in opazujem tri srne, ki se pasejo na robu gozda. Čez čas jih zagledam v polju koruze in pomislim: »Saj nekaj koruze bo kmet že pogrešal,« nakar pomislim, da sem se zadnjič pogovarjal o škodi, ki so jo na neki drugi njivi povzročili divji prašiči. Kmet je škodo prijavil lovski družini in ta je bila v skladu z zakonom kmetu povrnjena. Lovci. Kaj sploh delajo? Gredo ob nedeljah zjutraj skupaj z lovskimi kolegi na lov in se popoldne vrnejo s plenom domov? O tem sem se pogovarjal s predsednikom Lvske družine Logatec, Vinkom Vidmarjem.

Tako enostavno pa to ne gre. Lov je samo krona vsega, sicer pa opravimo v gozdu veliko prostovoljnega dela. Lovci skrbimo, da se v naravi ohrani ravnovesje, pa tudi, da se ohranijo živalske vrste, ki so marsikje po Evropi že izginile. Na našem območju je največ jelenjadi, srnjadi, divjih prašičev, imamo še gamse, medvede, rise, volkove; manj pa je male divjadi. Skupni lovi so jeseni, in sicer sodelujemo z LD Bukovje in Rovtami. Takrat se pogovorimo o tem, kaj se je med letom dogajalo v lovišču, hkrati pa realiziramo plan odstrela. Sicer pa lovimo individualno.

Torej je že vnaprej določeno, koliko divjadi lahko odstrelite?

V prvih mesecih leta se na območnem združenju upravljavcev lovišč obravnava letni načrt lovišča in s tem tudi plan odstrela, ki ga potem potrdi Ministrstvo za kmetijstvo in okolje. Območje našega lovišča spada v Zahodno visoko kraško lovsko upravljavsko lovišče.

Kratek pogled v zgodovino

Že leta 1887 je bil v Logatcu ustanovljen Lovski klub, ki je bil hkrati tudi prvi slovenski lovski klub. Bil je ustanovljen kot protiutež Nemcem, ki so hoteli imeti glavno besedo tudi na področju lovstva. Štel je 23 članov, že po nekaj letih jih je bilo okrog 50. Po končani prvi svetovni vojni je meja Logatec odrezala od Trsta, od koder je bilo pred vojno nekaj članov, precej pa jih je ostalo na bojiščih, zato je bilo leta 1921 samo 12 lovcev. Lov je bil privilegij bogatih, zato so tisti, ki niso imeli dovolj denarja, lahko lovili samo kot divji lovci. Po drugi svetovni vojni je bila pot do lova odprta vsem, ne samo bogatim. Leto po osvoboditvi sta bili ustanovljeni

Foto: Arhiv Vinka Vidmarja

Lovci tudi kosijo travnike. Predsednik Vinko Vidmar tretji z leve.

LD Dolnji Logatec in LD Gornji Logatec, ki sta se leta 1948 združili v LD Logatec, ki danes šteje 60 članov. Naj omenim še to, da so v hudi zimi leta 1951/52, ko je zapadlo po gozdovih do dva metra snega, lovci rešili okoli 50 glav srnjadi.

Kdo je lahko lovec oz. lovka?

Pogoj je, da je naš državljan, ki ni v kazenskem postopku, je starejši nad 18 let in mu ni delno ali popolno odvzeta poslovna sposobnost. Opravljen mora imeti izpit iz prve pomoči in seveda izpit o varnem ravnanju in rokovanju z orožjem.

Nekaj besed o organiziranosti lvske družine ...

Organi so: občni zbor, lovski posvet, upravni odbor, nadzorni odbor in disciplinska komisija. Naše lovsko območje je razdeljeno na sedem revirjev, za katere skrbijo revirni vodje, ki najbolje poznajo razmere na svojem terenu. Imamo tudi osem lovskih čuvajev (s pogodbo) za nadzor lovišča. Da vse poteka tako, kot je treba, imamo pravila oz. temeljni akt lvske družine, ki zajema poslovnik, ter pravilnike: lovsko kinološkega, disciplinskega, o lovskem streljanju in o lovskem turizmu. Sicer pa se člani tudi dodatno izobražujemo.

Kako je s povrnitvijo škode, ki jo povzroča divjad?

Škodo plačujejo lvske družine, če pa leto povzroči medved, ris ali volk, gre na račun Ministrstva za kmetijstvo in okolje. Mimogrede: lani je njive v naši občini obiskal tudi medved. Sicer pa je srnjadi v zadnjih letih manj, vedno več pa je jelenjadi, ki se pojavlja po vsem lovišču, tudi tam, kjer je prej ni bilo.

Da je v gozdu neko ravnovesje, je treba poskrbeti za marsikaj.

Dela je precej. Začniva kar spomladi: v aprilu in maju so naslednja opravila: polnjenje solnic in kaluža (vodni viri), ureditev zimskih krmišč, gnojenje travnikov, čiščenje in ureditev pašnih prostorov, zasejemo krmne njive in jih ogradimo, do takrat, ko rastline zrastejo, obnova solin, prež ter po potrebi graditev novih, krmljenje divjih prašičev, ki jih tako privabljamo na krmišča. Konec maja in junija pa že lahko odstrelimo določene kategorije srnjadi.

Potem pride dolgo, vroče poletje.

Ko je, tako kot na drugih travnikih, na gozdnih jasah na vrsti košnja in spravilo trave po krmiščih za zimo. Čas pa je tudi za odstrel košute telice in trofejnega jelena.

Vinko Vidmar si ogleduje pašnike v gozdu.

Foto: Arhiv Vinka Vidmarja

Kdaj pa se začne lov na ostalo divjad?

V septembru se odpre lov na vso vrsto divjadi. Ampak po planu, po načrtih odstrela, kjer moramo upoštevati tako starostno kot spolno strukturo živali. Lovimo sami v svojih revirjih, po točno določenih načrtih, oktobra pa se pričenejo skupinski lovi.

Lovci poskrbite tudi za to, da divjad lažje preživi zimo.

V skladišča, ki jih imam po lovskih revirjih, jeseni spravimo peso (12-14 ton), koruzo (4 tone), 5-6 ton silažnih bal in jabolčne tropine. Pozimi vsak dan polagamo peso in skrbimo, da je v jaslih dovolj sena. Vse za to, da divjad lažje preživi in da ne dela škode. Marca postopoma količino dodane hrane zmanjšujemo, da se živali zopet navadijo na naravno hrano.

Še beseda, dve za konec.

O svojem delu seznanjamo mlade po osnovnih šolah in vrtcih. Mladim povemo, da pri lovu ne gre le za ubijanje,

ampak predvsem za ohranitev naravnega ravnovesja. Letos poleti bo Zveza lovskih družin Ljubljana v Centru šolskih in občinskih dejavnosti Dom Medved na Medvedjem Brdu prvič organizirala Lovski tabor za poučevanje mladih o divjadi in lovu. Seveda lovci sodelujemo s kmeti, policijsko postajo Logatec, občino Logatec, visoko kraškimi lovsko upravljalnim območjem, zavodom za gozdove. Lovci veliko vlagamo v lovišča, zato naj ponovim besede iz naslova: kar iz lovišča vzamemo, vanj tudi vračamo.

Brane Pevec

OLIMPIJSKI TEK V LOGATCU

»Kočno pravo poletno vreme,« je v nedeljo rekla večina Logatčanov, saj so se temperature že ob 9. uri zjutraj povzpele preko 25°C. Nad visokimi temperaturami pa niso bili najbolj navdušeni vsi, ki so se ob tej uri zbrali pred tovarno Duro-pack, bivšim Valkartonom.

V nedeljo, 16. junija, je namreč potekal tradicionalni Olimpijski tek po ulicah Logatca. Želja organizatorja je sicer bila, da se tek preseli v okolico Sekirice, vendar je zaradi zapletov s pridobitvijo soglasja lastnikov letošnja trasa ostala popolnoma enaka prejšnjim letom, zato tekmovalci z orientacijo niso imeli težav, poleg tega pa je pred njimi vozilo tudi spremljevalno vozilo. Najprej so se spopadli osnovnošolci v treh različnih kategorijah na preizkušnjah 600, 1000 oziroma 1900 metrov. Veliko večje težave pa so imeli nato vsi tekači in tekačice na rekreacijskem 3,3 kilometra dolgem teku in člani na 9,8 kilometra, saj se je temperatura zraka do takrat že močno približala 30°C, tako da so imeli delavci na okrepčevalnicah veliko dela z razdeljevanjem napitkov vsem tekačem in tekačicam.

Olimpijski tek je bil tudi zadnji v spomladanskem ciklu ELGO Nova Notranjskega tekaškega pokala.

Foto: Blaž Korenč

Blaž Korenč

Zaradi visokih temperatur so imeli tekači in tekačice velike težave.

ZAČENJA SE NOVA DOBA OBRTNE ZBORNICE

POGOVOR Z BOGDANOM OBLAKOM, PREDSEDNIKOM OOPZ LOGATEC

Foto: Nicolas Sautet

Bogdan Oblak, predsednik Območne obrtno-podjetniške zbornice Logatec: »Če kdaj, potem je treba zdaj stopiti skupaj, ne nasproti vladi kot sovražniku, ampak skupaj z njo.

Znovelo obrtnega zakona, ki so jo letos spomladi sprejeli poslanci državnega zbora, se obvezno članstvo v obrtni zbornici odpravlja. Predsednik OOPZ Logatec Bogdan Oblak je prepričan, da je stara zbornica zakrnela, ker je bila sama sebi namen, nastaja pa nova, učinkovitejša.

Bogdan Oblak, predsednik Območne obrtno-podjetniške zbornice Logatec, neugoden izid referendumu pripisuje predvsem tedanjemu zaporedju dogodkov na političnem in gospodarskem področju v Sloveniji, ki se je med drugim zrcalilo tudi v veliki naglici. »Koalicijska zaveza prejšnje vlade je namreč bila, da bi v svojem mandatu odpravili obvezno članstvo vseh zbornic, čeprav se tega niso držali in so ga v kme-

tijsko-gozdarski, zdravniški še nekaterih zbornicah ohranili,« pravi Oblak, ki je prepričan, da jim je bila obrtna zbornica očitno trn peti. Po drugi strani je imela vlada prav tedaj velike težave s svojimi reformami in je bil edino primerno orodje sindikatov in druge javnosti referendum, katerega zakonske spremembe so bile v pripravi. »Glede na predlagan referendumski kvorum je bilo jasno, da bo referendum o obveznem članstvu padel,« pravi Oblak. »Vse se je odvijalo bliskovito in za »piar« je preprosto zmanjkalo časa.« Predsednik logaške obrtno-podjetniške zbornice ugotavlja, da so volili predvsem tisti, ki jih na zbornici nikoli ne vidijo.

Kakšne so bile konkretne posledice sprejema novele za obrtno zbornico Logatec in kakšnih odzivov ste bili deležni od drugod?

Povedati moram, da ta referendum ni bil »harakiri«. Bil je eden od elementov, ki so se zgodili v 40 letih in sam nanje ne gledam tako, kot da po skoraj pol stoletja zapiramo zbornico. Mogoče pa je bil to res močan pretres funkcionarjev in tudi samih članov zbornice.

Povedati moram, da v Logatcu nimamo nobene odstopne izjave, imamo pa štiri nove člane. Na območju cele Slovenije pa smo od 52.000 obrtnikov do zdaj v Ljubljano prejeli 164 izstopnih izjav. To je zanemarljiva številka, saj vključuje tudi tiste, ki nameravajo dejavnosti zapirati.

Ali pričakujete, da bo kmalu spred prišlo do novih sprememb zakonodaje na področju obrti in podjetništva?

Tega ne pričakujem, vsaj ne v času aktualne vlade. Ta koalicija je pač dosegla svoj namen. S tem nisem ravno zadovoljen, ampak z gledišča razvoja sistema se mi zdi, da smo mogoče ta pretres potrebovali. Po šestih mesecih, kolikor traja prehodno obdobje, se bo tudi izkazala lojalnost obrtnikov zbornici.

Gre za nekaj drugega! Obrtna zbornica je zakrnela zaradi tega, ker je bila obvezna. Tu moram pritrditi politiki. Tisto, kar je obvezno, je dostikrat samo sebi namen in kot tako ne daje zelenega učinka. Ne samo da zbornica ni dala članom tistega, kar bi jim morala, ampak tudi člani niso koristili zbornice, ki je bila kot taka sama sebi namen. Zato bo zbornica morala postati servis

članom in jih zastopati. Razvijamo se v tej smeri.

Skupaj z logaškim županom Bertom Menardom ste bili kot predstavnik obrtne zbornice in kot lastnik podjetja imenovani v Regionalno razvojno agencijo (RRA). Kako boste pripomogli k pridobivanju sredstev za logaške obrtnike?

Menim, da je izredno pomembno, da logaška zbornica aktivno sodeluje z občinsko upravo, saj člani zbornice predstavljajo največji del prebivalstva, ki ostaja doma. Vse drugo propada. Tisto, kar ostaja, pa menja lastnike in ti so praviloma tuji. Poglejte obrtne cone! Tu je pravih Logatčanov zelo malo. Občina mora zato uvajati tako gospodarsko politiko, da bo zanimiva in spodbudna tako za tiste, ki prihajajo od drugod in bodo nekoč postali Logatčani, kot tudi za domačine, ki se morajo razvijati. Skupina bo poleg finančnih sredstev skušala v prvi vrsti pridobivati tudi projekte.

Koliko sredstev pa je na voljo?

Tega žal ne vem.

V juniju ste na slavnostni seji zbornice podpisali listine o sodelovanju s partnerji v paketu podjetniških ugodnosti, imenovanem paket Skupaj.? Komu je namenjen ta paket in kdo so partnerji v projektu?

Partnerji paketa so Zdravstveni dom Logatec, Inštitut za varnost Lozej, ZVD Zavod za varstvo pri delu, odvetnica mag. Sara Ahlin Doljak, Pivk Electric, Trček & Co., TFS Servis, ANA plus Agica Kolar in NLB d.d. Podružnica Vič-Notranjska in Moste.

S piko v imenu smo hoteli poudariti, da dejansko moramo delati skupaj. Sedanji čas je namreč zelo podoben tistemu pred 40 leti, ko so se obrtniki začeli združevati. Pomenljivo je, ker je ta doba, 40 let delovanja zbornice na dosedanji način, končana. In zdaj se začne drugo obdobje, ki potrebuje člane, ti pa zbornico. Praktično smo zdaj ravno tako ogroženi kot pred 40 leti. Seveda na drug način. Ogroženost se kaže prav v tem kriznem času. Akutno pomanjkanje finančnih sredstev je posledica krize. Tudi vlada ni nič drugačna kot podjetništvo in podjetje. In če kdaj, potem je treba zdaj stopiti skupaj, ne nasproti vladi kot sovražniku, ampak skupaj z vlado, ministrstvi, zakonodajalci, parlamentom, da bodo vsi novi zakoni, ki

prihajajo, ker stari očitno ne učinkujejo, naravnani na varčevanje. Vendar ne varčevanje v smislu zategovanja pasu, zanke za vratom tistim, ki dajejo.

Slovenska obrtna zbornica uvaja projekt Mozaik ugodnosti, ki bo dal članstvu dodano vrednost. Mozaik in paket Skupaj, ki ga pripravlja logaška zbornica, sta kompatibilna. To je neka smetana na torti tega, kar zbornica ponuja članom. Ti za svoje delovanje potrebujejo bistveno več izobraževanja, svetovanja, uslug ... Ugodnosti se bodo merile v denarju. Mozaik bo nudil ugodnosti na področju uslug, ki se izvajajo z enim ali več podjetji na območju vse Slovenije. To so goriva, energija, telefonija, zavarovalništvo. Teh ugodnosti bodo deležni člani sistema. Pričakujemo tolikšen finančni učinek, da se bo izplačalo biti član zbornice.

Torej gre tudi za orodje za pridobivanje članstva?

Tako je, saj bo s prihranki iz ugodnosti poplačana tudi članarina.

Kako je za razliko od Mozaika naravnani paket Skupaj.?

Naš paket Skupaj. je naravnani regionalno in smo prva zbornica v Sloveniji, ki je to naredila. Gre za zanimiv projekt, ki dopolnjuje Mozaik.

Vesel sem, denimo, da smo se z Zdravstvenim domom Logatec dogovorili za izvajanje zdravniških pregledov. Tudi zdravstveni dom namreč verjetno potrebuje tržne dejavnosti in na ta način je dobil bazo uporabnikov, ki jih bo lahko obdelal. Zaradi tega je lahko pripravil tudi ugodno ponudbo in se z obrtno zbornico dogovoril za sodelovanje v

projektu. Te storitve bi lahko ponudili tudi vrhniški, cerkniški in postojnski zbornici. Predsedniki teh štirih zbornic namreč podpiramo povezovanje, med drugim izdajamo tudi skupno revijo Krpanov glas.

Kakšen je postopek vključitve v paket?

Pomembno je le to, da ste član zbornice. S članstvom namreč dobite možnost koriščenja vseh teh ugodnosti. Če izračunate, je to nekaj sto evrov prihranka.

Torej pričakujete veliko zanimanje? Imate že ocene?

Paket Skupaj. je že zaživel. Poudarjam pa, da se ni končal pri devetih partnerjih, ampak bomo skušali pridobiti še nove. Mogoče bi v logotipu razmislili o treh pikah ...

Blanka Markovič Kocen

PAKET SKUPAJ

O bmočna obrtno-podjetniška zbornica Logatec je na slavnostni seji svoje skupščine v začetku junija s partnerji podpisala listino o sodelovanju v paketu podjetniških ugodnosti za svoje člane, imenovanem SKUPAJ. Z uveljavitvijo te listine zbornica na široko odpira vrata do ugodnosti vsem, ki bodo (p)ostali njeni člani (tudi) po spremembi obveznega v prostovoljno članstvo.

Prostovoljno članstvo je zbornica nudila že doslej in so ga nekateri samostojni podjetniki in podjetja že s pridom uporabljali. Poslej pa bo članstvo edinole še prostovoljno. Zato se bo dejavnost zbornice bolj odprla vsem podjetnikom, ne glede na to, če po dosedanjem zakonu sodijo pod njeno okrilje ali ne. Že doslej je veljalo, naj bi člani s članstvom pridobili vsaj toliko, kot plačajo članarine. Kdor je želel, mu je ta ponudba bila na voljo. Poslej pa bo tega le še več.

Člani OOO Logatec bodo tako deležni ugodnosti pri plačevanju storitev s področja medicine dela, varnosti in zdravja pri delu, servisiranja gasilnih aparatov, pravnega zastopanja, elektro meritev, računalniških storitev, pridobivanja nepovratnih sredstev in ugodnejšega kreditiranja. Prednosti se bodo kazale v prioritetni obravnavi, ekskluzivnih (nižjih!) cenah in v popustih. Prihranki bodo za one, ki

bodo storitve potrebovali, očitni. To pa bo verjetno dovolj vabljiva priložnost, ki bo nagovarjala k članstvu v zbornici. Lokalni paket SKUPAJ bo kompatibilen s paketom Mozaik podjetnih, ki ga uvaja OZS in bo prinašal ugodnosti, ki jih bodo deležni vsi člani slovenske obrtno-podjetniške zbornice.

Le dovolj številno članstvo bo zborničnemu sistemu še naprej omogočalo opravljati

najpomembnejšo nalogo, dialog z vlado in parlamentom, ki uokvirjata (tudi) malim gospodarskim subjektom prijazno poslovno okolje. Če bi zbornica tod izgubila svoj vpliv, bi tudi neposredne ugodnosti kaj malo zalegle. Od številčnosti članstva bo torej odvisen nadaljnji razvoj. Ne samo zbornice, tudi (ne)članov.

J. Gostiša

Podpisovanje listine o sodelovanju v paketu SKUPAJ na logaški zbornici.

»KAR V PROZI NIČ BI NE BILO, NAPIŠEM V VERZIH.«

OB 120-LETNICI ROJSTVA HOTENJCA IVANA ALBREHTA

Bilo je pozno popoldne v soboto, 8. rožnika, 1. g. 2013, ko se je na trgu med cerkvijo Sv. Janeza Krstnika in Staro šolo zbrala stotnja domačinov in gostov, ki smo prisluhnili priložnostnemu programu ob stodvajsetletnici rojstva Ivana Albrehta.

Pesnik, pisatelj in publicist, rojen 7. maja leta 1889 v Hotedršici, vasi na meji, na meji z Italijo. Obiskoval je gimnazijo v Ljubljani in se potem posvetil študiju prirodoslovja v Gradcu. Po prvi svetovni vojni je bil v državni službi v plebiscitni coni na Koroškem. »Gospa Sveta je zibelka slovenskega naroda. Ne smemo pozabiti, do kod sega slovensko narodno ozemlje!« O tem je Ivan Albreht pisal v časnike na tej in na oni strani meje. Seveda pa se je vedno rad vračal med rodne Hotenjce, ne nazadnje je tudi za like v svojih pripovedih uporabljal imena ljudi iz domačih krajev. Paberki iz Roža, Žerjavica v krvi, Zarečani, Ranjena gruda – to je nekaj naslovov proznih del. Ivan Albreht je pisal tudi pesmi. Sam je nekoč dejal: »Kar v prozi nič bi ne bilo, napišem v verzih.« Naj jih nekaj naštejemo: Slutnje, Eros, Odsevi, Bisernica. Sirota Jerica je eno izmed dramskih del. In prizor iz te igre so nam zaigrali Luka Nagode, Mojca Lukan, Manca Čuk, Vanesa Brus in Jan Čuk, člani mladinske gledališke skupine Kulturno turističnega društva Hotedršica. Za vsak slučaj so imeli še šepetalko Klaro Štempihar, za zvočni efekt pa je z bobni poskrbel Oskar Štempihar.

Pred tem pa so o življenju in delu Ivana Albrehta spregovorili Maja Francé, Ur-

Foto: Brane Pevec

Na trgu med cerkvijo Sv. Janeza Krstnika in Staro šolo se je zbrala stotnja domačinov in gostov.

ška Orešnik in častna gostja Albrehtova vnukinja Metka Ulaga. Stanislav Nagode in Janez Podjed sta doživeto prebrala nekaj odlomkov iz njegovih del, folklorna skupina iz domačega kraja je zaplesala nekaj plesov iz okolice Hotedršice. Oktet Pa kolkr' tolk' je zapel Albrehtovo pesem Moj deklíč (uglasbil Peter Jereb), kasneje po zaključku pa je še nekaj časa prepeval slovenske narodne, ki smo jim z veseljem prisluhnili, pa tudi malce zapeli zraven. Posamezne točke je povežala Saša Musec Čuk, za organizacijo

prireditve so zaslužni delavci Knjižnice Logatec, člani Kulturno turističnega društva Hotedršica, nekaj sredstev je priskrblila Občina Logatec, pogostitev gostilna Turk iz Hotedršice.

Brane Pevec

LIKOVNIKI VABIJO NA OGLED DEL

»Za slikarski in kiparski material ter pribor poskrbi vsak sam (na razpolago bosta voda, elektrika in lepo vreme)« je vabilo Društvo likovnikov Logatec na drugo slikarsko kolonijo Longatikum 2013, ki je bila zadnjo soboto v juniju v prostorih Centra za zaščito in reševanje, Logatec. Bil je lepo vreme, prišlo je dvanajst ustvarjalcev, pa še nekaj otrok povrh, ki so prinesli s seboj poleg dobre volje še kup idej. Čopiči, dleta in kar je še takih pripomočkov so bili v rokah Alenke in Sare Cigale, Franca Godine, Daret Heringa, Ivanke Krasnik, Jožeta Matjašeca, Ande in Janeza Ovsec, Olge Petrovčič, Krunoslava Sabo, Vere Vukadin in Zvezdane Zatler. Do poznega popoldneva so ustvarili vrsto

čudovitih izdelkov. Nato so se zbrali v Kljukcu, kjer se je predsednik DLL Janez Ovsec zahvalil sodelujočim ter seveda vsem, ki so omogočili kolonijo (Centu za zaščito in reševanje, Kavarni in slaščičarni Kljukec ter Občini Logatec), Janez Ovsec mlajši pa je navdušil z virtuosnim igranjem na harmoniko. Na koncu pride tisto najlepše: vsa dela, ki so nastala na koloniji si boste v omenjeni kavarni in slaščičarni lahko ogledali kadarkoli med osmo in dvaindvajseto uro vse do sredine septembra letos.

Brane Pevec

V SPOMIN NA ČLOVEKA Z VELIKO ZAČETNICO

LITERARNI VEČER, POSVEČEN ANDREJU ŽIGONU

Bilo je na kresni večer, pravzaprav dva dneva pred tem, pa tudi večer ni bil, pač pa pozno popoldne, ko so se člani Zelenih oblakov, ki jih že vrsto let družijo ljubezen do ustvarjanja v vezani in nevezani besedi, zbrali v spomin na logaškega poeta, fotografa, popotnika, dobrotnika, Človeka z veliko začetnico, Andreja Žigona Alelujo, Logatčana, ki ga že deset let ni več med živimi, še vedno pa živi v naših spominih. Ja, tudi avtor teh vrstic sem imel to čast, da sem preživel z njim četrte ure: toliko je približno trajala vožnja od Drenovega griča, kjer sem mu ustavil, ko je dvigoval svoj palec, pa do Logatca. Precej let je od tega, ne spomnim se, o čem sva se pogovarjala, vem pa, da je vožnja hitro minila in da sva se poslovila kot stara znanca. Takrat sem ga videl prvič – pa tudi zadnjič.

Nazaj k soboti, 22. 6. 2013 v Grajskem parku. Urša ob spremljavi Roka zapoje vokalno pesem iz filma Babica gre na jug. Anja spregovori o tem, da je bila članom Zelenih oblakov tokrat zadana naloga napisati novo pesem, katere del bo verz iz Andrejeve pesmi. Pričela je Bojana (tokrat ostanem samo pri imenih, saj jih že poznate, člani Zelenih oblakov – če ne, pa obiščite »zeleni-oblaki.blogspot.com« in spoznali jih boste!) z dvema pesmima, v spominu je ostala prva »Zvoniti bi moralo«. In potem zopet Urša z Objemom. Jože vstane in se postavi nekoliko stran od mizic, kjer sedimo v pričakovanju njegovih dveh pesmic, ki sta bili tudi tokrat v njegovem stilu: lepo tekoči, rahlo navihani. Branka se spominja, kako je Andreja, ko ni bilo v njem več energije, občutka za pisanje, žara v očeh, spodbujala k pisanju in dodala: »Lažje je napisati svojo pesem, kot pa uporabiti verz pesmi, ki s seboj prinaša neko drugo, svojo zgodbo«. Poletna noč. Veliko različnih verzij te nesmrtnosti

Marjanine pesmi smo že slišali. Uršina je ena boljših. Barbara vzame verz iz zadnje pesmi iz prve zbirke: »Oblaki mi bodo ponudili stol, naj bo zelen, kot je zelena moja duša«. In potem Jaka. Edini, ki si je izbral pesmi iz Andrejeve druge zbirke. V njej se vidi razlika med obema (mimogrede med Zelenimi oblaki in zbirko Krt v sedlu je minilo precej let) – ni več tiste mladostne zagnanosti, ni idealizma, pesmi so drugačne, temačne. Taka je tudi Jakatova Naj kri žvrgoli. »I just want you babe« in Urša. Nato Branka predstavi gostjo, novo članico Zelenih oblakov Rozi Saje iz Podlipe. Piše prozo, začela je s pravljicami, sedaj pa »zapusti obalo, v svet se podaja ...«, posebej za ta večer je napisala tudi tri pesmi. Za konec še enkrat Urša Mihevc in Rok Škrlj Sam po parku se sprehajam. Potem pa neobvezni pogovor o Andreju, ki je vse življenje posvetil dobrim delom, še posebej pa užival v fotografiranju ljudi, pravzaprav obrazov, bolj natanko: čustev, ki jih kažejo obrazi. Pa tudi o tem, da je umetniško ustvarjanje nekaj, kar prinaša veselje v srca, ampak da brez gmotne podpore, ki je je vedno manj, tudi ne gre. Še to: nasvidenje konec avgusta, ko bo v Grajskem parku tradicionalni literarni večer Literadijo.

Zeleni oblaki se zahvaljujejo Grajskemu parku in Občini Logatec.

Brane Pevec

Foto: Brane Pevec

Zeleni oblaki so ponovno obujali spomine na Andreja Žigona Alelujo.

TREBA JE SPOŠTOVATI DRUGEGA

O VEČERU S TONETOM KUNTNERJEM

Društvo Aktiv je v sklopu festivala Križ kraž mladih pripravilo večer s Tonetom Kuntnerjem, slovenskim pesnikom, igralcem in slovenskim domoljubom. Na večer nedelje, 9. junija 2013, so Jožefovo dvorano Medgeneracijskega doma Marije in Marte v Dolnjem Logatcu napolnili poslušalci, ki jim je mar slovenske govornice besede in ki radi prisluhnejo blagi, a kleni Kuntnerjevi poeziji. Pogovor z gostom je večje vodila mag. Neža Sautet, glasbeni poudarek je večeru dal Logaški vokalni kvartet, ki se je pod vodstvom Lovra Groma znova oglasil po nekajletnem premoru.

Tone Kuntner, med vojno rojen na Tratah v Slovenskih Goricah, v Logatcu ta večer ni gostoval prvič. Smo pa – nekateri prvič – slišali prisposodobno, da je bil vse življenje »poročen z gledališčem, ljubimkal pa s poezijo«. Povedal je, da se je odnos do teh dveh strasti z upokojitvijo vendar spremenil, ne pa povsem obrnil. Le da rednega dela v teatru ni več. Nastopov pa je še vedno veliko. Obenem pa je več časa za ustvarjanje, poezijo. Kdor spremlja njegove nastope, lahko pritrdi, da je Tone Kuntner goreč, neposreden, prepričan in trden Slovenec. Domoljub, ki svojih čustev ne skriva, ki je vselej pripravljen na glas spregovoriti o ljubezni do domovine, pa ne le skozi besede. Navdušujoč in zanosen je vsak njegov nastop, pa naj si podaja Cankarjevo poetično domovinsko prozo ali pač Prešernovo liriko, ki ji ne manjka domovinskega žara. Kot pesnika v zgodnejših letih ga je ob izidu Vsakdanji kruh 1966 France Vurnik, literarni kritik, okarakteriziral takole: »V družbi izzivalnega hrupa, ki ga povzroča poezija nekaterih mladih antipesnikov, je lirična govorica Tone Kuntnerja kar pretiha, da bi mogla navzven prebiti ta zvočni obroč.« Značilna prvina njegove poezije je, zdi se, njena tematska osredotočenost; v knjigah najdemo veliko pesmi o zemlji, naravi, o sožitju z njo, o kruhu, družini. A svojega čutenja teh prvin življenja ne podaja na vsiljiv način, ne idealizira. Čutiti je, da je človek realnosti, ki trezno presoja svet, ljudi in okolico. V začetku 90. let, natančneje, 1994. leta, je izdal pesniško zbirko O, domovina. Naslov se naslanja na Cankarja. Od kod ta navezanost nanj? Avtor je povedal, da je nekdanj veljalo, da mora slovenski izobraženec poznati Cankarjevo in Prešernovo literar-

Tone Kuntner je spregovoril tudi o svojem izstopu iz Društva slovenskih pisateljev in slovenskega centra PEN.

no delo. Sam pomni in pogostoma interpretira dela obeh velikih duhov slovenstva. Lotil se je tudi priredbe Cankarjevih del za monodramo, uprizorjeno v Mestnem gledališču ljubljanskem. Del te predstave je tudi odlomek iz Kurenta: »O, domovina, ko te je Bog ustvaril, te je obdaril z obema rokama...« Se danes sploh zavedamo, vidimo, čutimo, v kako lepi deželi živimo? Kje je radost, kam so splahnele sanje, kje je upanje in kje ponos, da imamo svojo čudovito deželo in svojo državo?! Kako ga je ganilo, ko ga je v slovenski šoli v San Justu, predelu Buenos Airesa, v katerem živi veliko Slovencev že druge in tretje generacije, učenec blago nagovoril: »Pozdravljeni, ki prihajate iz raja pod Triglavom!« Učenec, rojen v daljni deželi, ki Triglava še ni videl, a ga nosi v svojem srcu. Vanj so mu ga vsadili stari starši, ki so nekoč v daljni svet bežali pred grožnjo gotove smrti, a so s seboj odnesli neizmerno ljubezen do domovine. Ljubezen, ki jo danes tu, doma, komaj še slutimo, ker smo obremenjeni z vsakdanjimi tegobami, grdobijami in spačenimi vrednotami, ki postajajo svoje nasprotje.

Tone Kuntner je spregovoril tudi o svojem izstopu iz Društva slovenskih pisateljev in slovenskega centra PEN. Čutil je preveč razhajanj, podtikanj in odklonov od idealov in vrednot, ki so pred dvema desetletje-

ma utemeljile nastanek naše lastne države. Brez vrednot slovenske pomladi ni bodočnosti, vsaj svetle ne. Zato jih ne moremo odriniti, kot da bi bile preživele. Kot ni razumljivo, da slovenska himna govori o vseh (drugih) narodih, o naši domovini pa? Je še kje himna, ki ne govori prevzemajoče o lastni domovini, kot ne govori naša? Z vstavkom 2. kitice bi to nelogičnost mirno rešili.

Zasebno je Tone Kuntner poznan kot ljubeč mož in vzoren oče dvema sinovoma ter čudovit dedek štirim vnukom. Bi lahko dal kak napotek za dobre odnose slovenskim, tudi logaškim, družinam? Seveda. Treba je presegati zaverovanost vase in spoštovati drugega, bodi žena, bodi otrok. In od tod naprej: bodi sosed, bodi bližnji. Nihče ni brez slabosti, a te je mogoče spremeniti, če je le iskrena želja za to. Po zadnji pesmi se je župnik Janez Kompare gostu zahvalil za srčni in navdušujoči večer in mu izročil zbornik Pod oboki sv. Nikolaja, ki priča o srčnosti, pa tudi stiskah in padcih v stoletni zgodovini dolnjelogaške fare. Z gostom smo se mnogi zadržali v spontanem pogovoru še pozno po končanem dogodku. Kvartet je še zapel, z izbranim vincem iz kleti g. Perka pa smo nazdravili sebi in domovini za bližnji praznik.

Jan Turk

OB VODNJAKU ZASANJANIH IN VZNEMIRLJIVIH ŽELJA

29. SANJAVI, VZNEMIRLJIVI VEČER OB VODNJAKU

Kaj se jih je res zvrstilo že toliko? Ja, toliko. In kako slikovito narodopisje se je odslikavalo v mnoštvu glasbenih in običajnostnih podob. Tudi to pot je 22. rožnika za dogajanje pod milim nebom ob čevčanskem vodnjaku poskrbel Mešani pevski zbor Logatec pod vodstvom zborovodja Lovra Groma in predsednika zbora Toneta Jerina.

Prav ta zbor je po potrkavajočem naznanilu iz bližnje cerkve sv. Jožefa pozdravil pričujoče z rodoljubno skladbo Antona Nedvėda Slovenska dežel. Prgišče domoljubnosti je nato namenila številnemu poslušalstvu tudi povezovalka Mirjam Suhadolnik z odlomkom iz Cankarjevega Kurenta. Tako je uvodni akord veljal naši domovini in njenemu prazniku, ki smo ga sicer slavili le tri dni kasneje.

Po zborovem nastopu so se predstavile »Golidarice« iz Čenturja pri Kopru, od tam namreč, kjer se začenja Slovenska Istra in

kjer se oglašča istrska pesem, kakor so jo v vsej svoji preprostosti in sproščenosti zapele »Golidarice«. Svoj nastop so sklenile z valčkom domačega harmonikarja, ob katerem je občudujočo spretnost prikazala »golidarica« z golido cvetja na glavi, ne da bi se plesalka oprijela golide. In ob predstavitvi terceta iz Dragomera – Emilija Rbežnik, Lilijana Stepic in Jože Jesenovec – je rahlo zadišalo po šentjanžu, ki so ga napovedovale tudi kresnice ob scenskem ospredju. Tercet je z Bledo luno ta večer privabil prav izza oblakov prijazen Lunin smehljaj, ki se je narahlo, čisto sanjavo dotaknil zbranih ob Tollazzijevi štirni.

Za tem se je ponudil čas za presenetljivi trio Burkle iz Logatca – v istem hipu pa še trenutki za večerno avemarijo. Pač, šege in navade sovpadajo z običaji. Toda Burkle – inštrumentalista Vid Sark in Marko Šen ter pevka Melita Mihevc Sark – so tega večera zamuzicirali z ljudsko motiviko šegavo, a

zunaj navadnosti in običajnosti. Ob razno-terih inštrumentih je skoz očitno avtorske variacije nekolikanj zadišalo celo po country vzgibih. Vse pa nabito z duhovitostjo, zabavnostjo in s kančkom zabavljaštva. Pa živostnih vznemirljivosti ničkoliko.

Potem ko so se v pitoreskni opremi izpeli Dragonarji generala Maistra iz Dolenje vasi pri Cerknici z vojaškimi pesmimi o regimentih, cesarju in kanonirjih, je zaokrožil druženje ob vodnjaku domači zbor z živahno narodopisno in domovinsko sporočilnostjo. Čisto ob koncu pa se je predsednik zbora zahvalil vsem podpornikom, poslušalcem za pozornost in čevčanskim gospodinjam za izborne sladice, namenjene nastopajočim in poslušalstvu, ki mu je bilo namenjeno še posebno povabilo na jubilejni 30. večer ob vodnjaku – k letu osorej!

Marcel Štefančič

Foto: Primož Sark

Burkle – kajpak, glasbene, so vznemirile in navdušile!

OD PRIREDITEV V NARAVI DO SKUPNE BRUNARICE

10 LET TKŠD GRČAREVEC

Dolga leta je v Grčarvcu vlada-la suša na področju družabnih dogajanj. Ljudje pomnijo, da je nazadnje bila veselica v petdesetih letih prejšnjega stoletja na prostoru med Jernejevo in Štefucevo domačijo. Po vojni je bila »firštova« hiša (kjer je z družino prebival Windischgraetzov gozdni nad-zornik Schulz) nacionalizirana. Poleg stanovanj je bila v tej hiši tudi štiri leta šola ter skupni prostor za vaščane oz. mladino. Kasneje se je mladina zbira-la pri Miklavovem Andreju, kjer je bilo nekaj prireditev. Potem so bila spontana kresovanja ob prvem maju, smučarska tekmovanja ter polharske. Nekaj časa je bilo družabno na »balin placu pri Minki« med Logarjevimi ter Jeriševimi. Želja po skupnem prostoru v smislu društvenega doma in igrišča je bila vedno prisotna, vendar se zaradi različnih razlogov ni nič premaknilo.

Neko nedeljo v začetku maja l. 2003 so se v bifeju Tabor v Gornjem Logatcu po naključju srečali Grčarčani: Andrej Rudolf, Jože Šebenik in Bojan Klavžar. Pogovor je nanese na omenjeno proble-matiko v zvezi s skupnim vaškim pro-storom in potencialnim domom. Andrej Rudolf je zato predlagal, da bi v ta namen prodal kos zemljišča na ovinku (kjer je zdaj društveni prostor), če se bo ustano-vilo vaško društvo, ki bi resno delovalo. Vsi trije so se s tem strinjali in Bojan je obvestil nekatere vaščane s katerimi je ustanovil iniciativni odbor za ustano-vitev društva.

Prvi sestanek iniciativnega odbora je bil 5. junija, ustanovni občni zbor »Turi-stično-kulturno-športnega društva Grčar-vec« (TKŠD Grčarvec) pa 19. junija 2003 na kmetiji Rudolf. Prisotnih je bilo 17 zainteresiranih vaščanov. Za predse-dnika društva je bil izvoljen Bojan Klav-žar, ki je skupaj z nekaterimi člani v za-četni fazi prebijal birokratski led ter se spopadal z »otroškimi boleznimi« mlade-ga društva.

Čez pičlih pet dni, 24. Junija, smo že imeli prvo prireditev - kresovanje na Rudolfo-vem in Gutarjevem zemljišču (že na za-četku se je za ta prostor prijelo ime »Na ovinku«). Prisotnih je bilo več kot šest-

deset odraslih ter polno otrok. Rudolfova sta posodila mize in klopi, nekaj pa sta jih podarila društvu. Ker jih je bilo premalo, smo jih nekaj sami naredili. Poleg sladkih dobrot grčarevskih gospodinj je ostal v spominu vrhunski srnin golaž Tatjane Ru-dolf (ki ga je kasneje še večkrat skuhala na društvenih prireditvah) ter igranje har-monikarjev Logarjevega Andreja ter Flo-

rijana Masleta. Tudi plesalo se je. Vseka-kor je bil to odličen signal, da je društvo in dogajanje še kako potrebno!

Društvo je bilo uradno ustanovljeno 2. septembra 2003. Z veliko vnemo smo se lotili naslednje prireditve – polharske noči. Poleg omenjenih dveh se je v vseh teh letih nabralo kar precejšnje število

Vaščani Grčarvec, vabljeni, da se nam pridružite!

Foto: Studio Samnja

prireditve in dejavnosti; bodisi kulturnega značaja bodisi družabnega. Običajna so bila še pustovanja, čistilne akcije, kresovanja ob 1. maju (še posebej bo v spominu prvo, ko je bila Slovenija sprejeta v EU), obiski Božička ter blagoslov konj na dan sv. Štefana (26. decembra), ki se je od vseh prireditve najbolj prijel in je po njem naše društvo najbolj znano, saj vsako leto privabi vse več obiskovalcev. Že na samem začetku je bilo jasno, da bo treba zapolniti tudi vrzel na področju kulture. Tako so že v času, ko ni bilo društvenih prostorov, bili organizirani kulturni dogodki na domačiji Rudolfa (npr. nastop KTD Hotedršica, praznovanje dneva žena z nastopom našega vaščana, priznanega dramskega igralca Aleša Valiča, 50-letnica osnovne šole v Grčarevcu s srečanjem nekdanjih učencev ter učiteljice Zalke Korenč). Bili smo tudi gostje TV LEP ter bili prisotni ob ustanovitvi Turistične zveze Logatec, ki pa je klavarno zamrla. Društvo je že v decembru 2004 izdalo turistični prospekt – zgibanko »Dobrodošli v Grčarevcu«, na katerem je bilo predstavljeno naše društvo in naša vas z zgodovino, domoznanskimi podatki ter naravnimi in kulturnimi znamenitostmi. Kasneje smo na začetkih vasi postavili tudi turistični tabli »Dobrodošli v Grčarevcu«.

Od same ustanovitve društva naprej smo vse sile napeli v smeri pridobitve društvenega prostora. Ko je občina odkupila zemljišče od Rudolfovih za namen dejavnosti TKŠD Grčarevec, se je delo zares začelo. V nekaj letih se je navozilo okoli 150 kamionov materiala, ki ga je bilo treba izravnati. Prebrane »Oblakove« tlakovce smo koristno uporabili. V naslednji fazi se je uredil travnik ter zaščitna ograja. Postavili smo tudi prvo (darovano) barako - brunarico, ki je služila za hrambo našega inventarja, kot prostor za glasbeno opremo Roberta Matičiča ob prireditvah, pa tudi kot zaklonišče za naše žejne glave. Ves ta čas je društvo s pomočjo donatorjev, lastnih sredstev, prispevkov članov in lastnega dela pridobilo precej inventarja (Andrej Rudolf je izdelal klopi in mize, veliki tobogan smo pridobili od vrtca Tabor s posredovanjem Društva prijateljev otrok in mladine Logatec, ki je eno igralo tudi

darovalo, vrtiljak je priskrbel Vili Černivec, dobrodošel je bil nakup velike lito-železne ponve, pripravljali se je les (darovan in kupljen) za bodoči društveni dom – brunarico). Vloženih je bilo nešteto delovnih ur (predvsem peščice zagnanih članov); nekateri so pomagali s svojimi stroji. Društveni prostor je počasi dobival današnjo podobo. Postopoma je rasla naša brunarica, ob tem pa so bila postavljena igrala, urejeno balinišče, igrišče za malo košarko, teren za mali nogomet in odbojko. V zadnjih letih je bilo »ob kresu« (konec junija) več kulturno-metniških prireditve oz. tako imenovani »Dan kulture v Grčarevcu«, za kar se je angažiral Marko Jeraj. V sklopu tega je potekalo: srečanje harmonikarjev, fotografske razstave, monokomediji Erika Vidmarja, ustvarjalne delavnice itd. Prireditve so obiskali tudi ljudje iz bližnje in daljne okolice. Društvena brunarica je ob marljivem delu ter gospodarnosti napredovala: notranji prostor je urejen za razne prireditve, opremljen z infrastrukturo ter ogrevan. Zato je pod njeno streho potekalo več prireditve, izobraževalnih delavnic (s področja turizma), precej društvenih sestankov, pa tudi sestankov vaše skupnosti s predstavniki občinskih oblasti. Letos maja je »na našem« bila tudi obeležitev 40-letnice Planinskega društva Logatec. Prireditve je obiskalo okoli 250 planincev. Poleg tega je bilo v okviru društva več pohodov v okolico Grčarevca, kjer smo spoznavali naravne in kulturne znamenitosti. Skratka, glavni cilj je dosežen. Vaščani imamo skupen društveni prostor, otroci in mladina imajo igrišče. Veliko več je medsebojnega druženja, prijateljstva in pomoči, kot pred leti, ko društva še ni bilo. Želimo si le več aktivnega članstva, saj bi delo lažje potekalo. Tudi kulturne prireditve v počastitev praznikov bi lahko bile bolj obiskane (tako kot so bile na začetku). V vsako prireditve, naj gre za kulturno ali družabno, je vloženo ogromno truda in nima smisla, da so sama sebi namen. Vsekakor pa si bo naše društvo še naprej prizadevalo, da popestri dogajanje na družabnem, športnem, kulturnem in turističnem področju.

Letos smo 15. junija praznovali 10-letnico našega društva. Ob tej priliki smo or-

ganizirali slavnostni program z veselico. Domače dobrote so na stojnici ponujale članice Društva kmečkih in podeželskih žena Logatec, mlečne izdelke pa kmetija Kranjc (»pri Štangarju«) iz Kalc. Prireditve je »napovedala« Golaž godba, pozdravni govor je imel predsednik društva Tomaž Žigon, prebrana je bila kronika društva, za tem je občinstvo pozdravil slavnostni govornik župan Berto Menard. Nadaljevala je folklorna skupina KTD Hotedršica. Spominske zahvale so prejeli pobudniki ustanovitve društva ter aktualni predsednik: Andrej Rudolf, Jože Šebenik (v imenu pokojnega jo je prevzel njegov sin Jure), Bojan Klavžar in Tomaž Žigon. Društvo je dobilo tudi svoj prapor, katerega boter je Florijan Masle, praporščak pa Andrej Rudolf. Spominske trakove in spominske žebličke so donirali številni posamezniki, obrtniki in podjetniki, za kar jim je društvo zelo hvaležno. Po koncu uradnega dela je za zabavo poskrbel legendarni logaški ansambel Hit band Oaza, ki deluje že od l. 1984! Škoda le, da je bilo obiskovalcev manj kot smo pričakovali.

Za konec bi se zahvalil nekdanjemu logaškemu županu Janezu Nagodetu, ki je društvu stal ob strani in znal prisluhniti našim težavam. Zahvala pa tudi sedanjemu županu Bertu Menardu, ki rešuje društvene zagate in je tudi pogost obiskovalec naših prireditve, na pomembnih je tudi slavnostni govornik. Ob tej priliki zahvala tudi Tatjani Rudolf, ki je vestno pisala društveno kroniko ter Viliju Černivcu za zgledno fotodokumentacijo in poročanje o društvenih aktivnostih v Logaških novicah. Na koncu pa zahvala vsem članom TKŠD Grčarevec (75 registriranih), preteklim in sedanjim društvenim funkcionarjem, posebej pa še najbolj aktivnim članom, saj brez vas ne bi bilo društva, še manj pa društvenega prostora ter vseh prireditve. Hkrati pa vabim vse ostale vaščane, da se včlanijo v naše društvo in v njem aktivno sodelujejo. Več nas bo – boljše bo!

Gvido Komar

JIH NI, ALI SE ZGOLJ NE GOVORI O NJIH?

O TURISTIČNIH PROJEKTIH V LOGATCU

Foto: Nicolas Sautet

Zemljevid z informacijami o občini Logatec je lahko izhodiščna točka za turiste.

Čas počitnic je in z njimi v zvezi je turizem tudi osrednja tema tokratne številke Logaških novic. V članku naj bi predstavil turistične projekte v naši občini v zadnjem letu. Pa se je pri pripravi malce zataknilo. S strani občine namreč po skoraj 14 dneh oz. do zaključka redakcije nisem prejel pojasnil na moja vprašanja. Zato o projektih na področju turizma (upam) ob drugi priliki in tokrat zgolj o zadevah na področju turizma, ki bi jih bilo vsekakor treba nasloviti.

Ostanki Rapalske meje, Rimska utrdba ... le kje jih najdemo?

Pa začnimo pri najbolj praktični zadevi, ki je še kako pomembna za turiste. Smerokazi in opozorilne table. Ko se po primorski avtocesti peljemo proti Logatcu, nas nekaj sto metrov pred izvozom pozdravljajo table z nekaj turističnimi

destinacijami, za obisk katerih je priporočljivo zapustiti avtocesto na izvozu Logatec. Kaj pa potem? Krajevna tabla Logatec ob vstopu v mesto. Kaj bi ji lahko pridali? Tablo s poudarkom, da je mesto pobrateno z mestom Repentabor. V tujini, kot tudi ponekod v Sloveniji, je navada, da krajevnim tablam delajo družbo takšna obvestila. V ponos mestu in v znak spoštovanja do pobratene občine. Sledi prvo krožišče, nič, drugo krožišče nič, razen smerokaza za bližnje smučišče v zimskem času. Če gremo v smer Idrije oziroma Postojne, ni nobene opozorilne table za znamenitosti, razen za Vojni muzej in Grajski park v Gorenjem Logatcu. Na križišču na Kalcah se zgodba ponovi. Smerokazi in nič drugega. V drugo smer, proti Ljubljani ali Rovtarni, zadeva ni veliko drugačna. Opisna tabla Napoleonov drevored nas pozdravi šele ob vstopu vanj, o vodnja-

ku na Čevici, Rupnikovi liniji, Zemljanakah v Hotedršiči, ribnikih, jamah in še marsikaj bi se našlo, pa nič. Se tako domačih kot tujih turistov niti ne trudimo zaustaviti, jim ponuditi ogled, zgodbe, ki se jih navadno da odlično povezati s kulinarčno ponudbo? Opozorilne table za gostilne in gostišča so v bistvu še edino, kar lahko opazimo ob cestah. V kolikor je projekt označevanja posameznih enot naše dediščine prezahteven, bi mogoče lahko vsaj usmerili obiskovalce do informativnega zemljevida v Dolenjem Logatcu. – To je tista znamenita tabla s črko i, ki turistu v vsakem mestu pride prav.

Je interes, da se občina vključi v projekt Arheološki parki Severnega Jadrana?

Druga zadeva je nadaljevanje prve. Pred kratkim sem bral o projektu ar-

heoloških parkov severnega Jadrana, ki vključuje tudi Arheološki park Ad Pirum na Hrušici. Zanimivo, v radijski predstavitvi se je Logatec pogosto omenjal, ko pa zadevo poiščemo na spletu in preberemo o projektu, Rimska utrdba na Lanišču ni niti omenjena, kaj šele vključena v projekt. Pa je le korak stran. Tudi ob cesti je (do nedavnega je bilo tako) le precej nepregledna tabla, ki opozarja nanjo. Arheološki park obiskujejo akademiki, skupine šolskih otrok in posamezniki, ki sledijo programu Arheološki parki severnega Jadrana, in zgolj upamo lahko, da Rimska trdnjava ne ostane neopažena. V uradni predstavitvi projekta namreč ni omenjena in eden od podatkov, ki sem jih želel dobiti na občini, je bil tudi, če, kako in zakaj logaška občina sodeluje pri projektu. Oziroma zakaj ne. Mogoče bi želeli, pa ne (smemo) moremo.

Priljubljena Sekirica

Tretja grenka zgodba logaškega turizma pa je Sekirica. Ne bom se spuščal v zgodovino, kaj je bilo in kaj se je dogajalo. Bolj me zanima pogled v prihodnost, zato se raje vprašam, kaj bi lahko bilo. Letošnjo zimo, ki je bila s snegom resnično radodarna, smo videli, kako zelo je obiskana. Najmlajši smučarji, v primeru primerne ureditve verjetno niti starejših ne bi manjkalo, sankarji in seveda tekači na smučeh. Bil je pravi zimski raj ne zgolj za domačine, ampak za širšo okolico. In kaj smo Logatčani imeli od tega? Razen manjših prometnih zamaškov in prepolnih parkirišč sedem dni na teden ne prav veliko. Podobno tudi obiskovalci, razen radosti na snegu. Neposredno na prizorišču si niso mogli privoščiti niti čaja, kaj šele malice, če ju niso prinesli v nahrbtniku. Mislim, da prav vsak, ki je kdajkoli vsaj dan ali dva delal v turizmu, vidi potencial, ki ga Sekirica ponuja. Zato še toliko bolj čudi dejstvo, da že toliko let 'stoji'. Kaj res ni volje,

da bi se zadeva uredila v vsesplošno korist; lastnikov zemljišč, upravljavcev in občanov?

Pozitivne zgodbe

Spet nekdo, ki zna 'šimfat', boste rekli. Nanizal sem zgolj nekaj problemov, ki bi jih po mojem mnenju občina in občani morali nasloviti. Mogoče so jih že ali jih načrtujejo, pa o tem širša javnost še ne ve. Pustimo se presenetiti, saj se je marsikaj že spremenilo. Označba kolesarskih poti je nedvomno svetel primer, ki navdušuje mnoge, in projekt bi se moral nadaljevati. Potem so številne označene in urejene pohodniške poti. Vsekakor na področju turizma ne smemo spregledati številnih posameznikov, društev in organizacij, ki se iz leta v leto trudijo za številne bolj ali manj tradicionalne prireditve, ki popestrijo dogajanje v občini. Teh resnično ni malo, so odlično pripravljene in večinoma dobro obiskane, odmevajo pa seveda bolj med domačini gosti.

In kakšni so odzivi gostov, tudi tujih?

O tem sem povprašal dva ponudnika nastanitev. Nastanitvena kmetija Žigon ima bogato tradicijo, v zadnjem času pa so se usmerili predvsem v ribiški turizem. Gospa Jožica je poudarila, da je kriza močno zarezala v turizem, kar se kaže predvsem v velikem upadu števila gostov in nočitev. Tisti, ki se vseeno odločijo za obisk, vključno z ribiči, ostajajo krajši čas. S ponudbo so v veliki meri zadovoljni, predvsem so jim v pomoč promocijske brošure in zemljevidi, ki jih je ponudnikom turističnih storitev priskrbel občina in so med gosti pozitivno sprejeti. Tudi sodelovanje med ponudniki storitev se ji zdi zgledno, saj, kot pravi, si vedno pomagajo, v kolikor komu zmanjka kapacitete, kar pa se v zadnjih letih ne zgodi pogosto. Sami dobro sodelujejo tudi z okoliškimi občinami, predvsem Postojno. Gostje se dobro počutijo in odidejo zadovoljni.

Gospa Sutter, ki oddaja sobe v Gorenjem Logatcu, ima drugačno izkušnjo. Kot pravi, je promocijski material seveda dobrodošel, še zdaleč pa ni dovolj. Tako gostje kot sama pogrešajo predvsem več dogajanja, še več kulinaricne ponudbe, lokalnih proizvodov v centru Logatca. Tudi pri njih je gostov sicer manj, a imajo veliko stalnih, ki bodisi prespijo noč in nadaljujejo pot naprej, ali pa pridejo za več dni in jim Logatec služi kot izhodišče, a le redko za ogled Logatca z okolico, ampak ostalih delov Slovenije, predvsem Primorske. Tudi gospa Sutter izpostavlja dobro sodelovanje med ponudniki turističnih storitev in poudarja, da ima Logatec še ogromno neizkoriščenih možnosti, tako na področju kulturne dediščine, naravnih danosti, kot kulinarike in nastanitev. In seveda lokacije.

Nadgradnja ponudbe?

Krilatica 'Turizem smo ljudje' je vsekakor resnična. Vse na področju turizma se začne in konča pri človeškem faktorju. Naravne lepote so nam dane, dediščino smo prejeli, kaj iz tega naredimo in kako s tem nagovorimo obiskovalce, pa je odvisno od nas. Tistih, ki od turizma živijo, toliko bolj. V naši občini vse naštetu imamo, številne naravne danosti, obilo kulturnih in zgodovinskih zanimivosti, prizadevnih posameznikov in skupin na številnih področjih turističnih dejavnosti in seveda, tudi turiste. Kaj jim bomo ponudili? Kam in s čim jih bomo usmerili? Kaj bodo doživeli? S čim jih bomo prepričali, da se vrnejo? In seveda, s čim bomo lansko ponudbo letos nadgradili, izboljšali? Odgovor na slednje, projekti na področju turizma, naj bi ponudil pričujoči članek. Upam, da bomo odgovor kljub vsemu dobili. Najbolje seveda bo, če bomo spremembe opazili, tako mi, kot turisti.

Jure Vodnik

VSE SE DA, ČE SE HOČE!

O NECINIČNEM PRISTOPU DO TEGA, KAR IMAMO

Lepo sobotno popoldne sredi junija sem bila povabljena, da si ogledam čiščenje – ne upam si (še) zapisati logaškega ponosa. Skupina mladih, zgodovinsko, arheološko, in še kako izobraženih ljudi pod vodstvom Tineta Kernca iz Inštituta Ivana Michlerja za zgodovino prostora ter ob pomoči javnih delavcev, ki jih je na voljo dala Občina Logatec, je v zgodnjih jutranjih urah začela s čiščenjem okolice rimskega Lanišča. Gre za rimsko stražno utrdbo, skrito pod visokimi smrekami, ki je le korak stran od današnje moderne ceste, ki se vije proti mogočni rimski trdnjavi Ad Pirum na Hrušici. Da je utrdbo težko najti, ve povedati vsak, ki se iz Logatca nameri proti Ajdovščini; označevalna tabla je nameščena ravno v ovinku in bolj za tiste, ki v Logatec prihajajo iz ajdovske strani, pa še ti morajo voziti izredno počasi in imeti zelo hitre reflekse zavijanja. Ko pa z glavne ceste zaviješ v stran, ne vidiš drugega kot visoke smreke in zaraščeno gozdno pot ...

Prostovoljno čiščenje s ciljem

»Cilj čiščenja okolice je, da se ohrani utrdba,« nam je razložil predsednik Inštituta Ivan Michler Tine Kernc, ki je nadaljeval: »Glede tega, kar je vraščeno v samo strukturo zidu, mora priti posebna ekipa Zavoda za varstvo kulturne dediščine oziroma restavradorji, da bi povedali, na kakšen način se je tega treba lotiti. Čiščenje, ki ga opravljamo danes, je samo površinsko, ne smemo iz zidu puliti rastlin, ker se zid lahko uniči. Glavna ideja je očistiti okolico.« Za tiste, ki se iz domačega naslanjača sprašujejo, zakaj takšna vnema, g. Kernc odgovarja: »Že 10 let se ukvarjamo s Claustro. Naredili smo celovito topografijo, trenutno pa se trudimo z destinacijo Dežela kamnitih branikov; ta bi vse občine, ki imajo ostanke Claustre, teh je v Sloveniji skupaj 12, sicer pa so povezave možne vse do Rijeke na Hrvaškem, povezala v turistično destinacijo. Bistvo turistične destinacije je prav Claustro; mi smo prepričani, da turizem v Sloveniji ni tako razvit, kot bi lahko bil; to pa samo iz enega samega razloga: lokalne skupnosti ponujajo vse, to pa v bistvu ni prav, saj s tem zmedeš turista. Denimo, deželo Hadrijanovega zidu (Hadrian's Wall Country), kjer je prav 117 km dolg Hadrijanov zid kot rdeča nit povezal znamenitosti in dejavnosti širšega

območja ob zidu, je leta 2006 obiskalo 14.260.640 obiskovalcev oziroma 43% vseh turistov Združenega kraljestva. - In za katere občine gre? - V projekt bi se zagotovo dalo povezati Ajdovščino, Vrhniko, Velike Lašče, Loško Dolino, Tolmin, Brezovico, Postojno in Sodražico, ker so v teh krajih arheološke ostaline zelo dobro ohranjene, mnoge so bili v preteklosti že načrtno urejene za ogled. V Sodražici so pred letom in pol naleteli na novo odkritje – okoli 300 metrov zidu. G. Kernc pri tem opozarja, da raziskave še potekajo, saj še obstajajo ostanke. Dolžina obrambnega sistema se ocenjuje na 88 km. V dejanski razdalji pa bi povezava med Tolminom in hrvaško Reko pomenila prek 130 km poti. »A Hrvati so, kar se tiče destinacijskega turizma v povezavi z nepremično kulturno dediščino, gotovo vsaj 50 let pred nami; bistveno več sredstev vlagajo v revitalizacijo,« pove g. Kernc. »Sam zid, ki ga imajo, je večinoma že obnovljen, junija odpirajo prvi arheološki park na Reki.« Zdi se torej, da je najbolj trd oreh prav animacija občin. »Občine poskušamo šele sedaj navdušiti, da bi prepoznale turistični biser, ki ga imajo. Zadeva je povsem nova, poskušamo narediti vse, da bi bila že drugo leto zunaj neka turistična ponudba, vsaj na tem koncu od Ajdovščine do Vrhnike.« - Na tem mestu je treba omeniti zelo uspešen projekt, ki ga je pred mesecem po vodstvom Inštituta Ivana Michler organiziralo Turistično društvo Blagajana z Vrhnike. Prostovoljci so očistili ostanke rimskega zidu. Projektu – ker pač ima smisel in žilico za podjetništvo – se je pridružila tudi Gostilna Mesec na Zaplani, ki je predstavitvi dala kulinarčno noto; po dostopnih zgodovinskih virih, a seveda prilagojeno današnjemu času, so skuhal jedi, kot so jih jedli stari Rimljani. In kosila – tako pravi ustno izročilo – so šla za med; prodanih je bilo več kot 70 kosil v enem samem popoldnevu!

Za kaj več so potrebna sredstva

Od prostovoljnega čiščenja do pravega arheološkega parka je dolga pot. Za večje projekte človek potrebuje denar. G. Kernc meni, da bi država in Ministrstvo, pristojno za turizem, lahko namenila več pozornosti oziroma sredstev temu tipu turizma. Strategijo razvoja slovenskega turizma do 2016 namreč že imamo. Prav ta pa premalo konkretizira razvoj arheolo-

škega turizma. Druga pomembna ovira pa je nesodelovanje turističnih ponudnikov in nepovezana turistična ponudba. G. Kernc to pokomentira: »Problemi bodo nastajali pri občinah, saj bodo od države dobivale vse manj sredstev zaradi varčevanja. Občine bodo zato prisiljene začeti iskati vire samofinanciranja, in gotovo je lokalna turistična dejavnost zelo spregledan potencial zaslužka. Podjetniki seveda tudi potrebujejo finančne injekcije, toda vložek, ki ga daš v turizem, se prav tako močno obrestuje.« Matjaž Kurent dodaja: »Treba je vse skupaj povezati in narediti destinacijo. Tine in Jaz sva zaprosila Občino Logatec, da nam je pri javnih delavcih in tablah priskočila na pomoč. Vse ostalo je pa na prostovoljni bazi. Nazaj želimo postaviti označevalne table, ki so bile porušene. Table je, iz lastnih virov, postavil Inštitut Ivan Michler, so pa bile porušene predlansko leto.« G. Kurent je Občino Logatec prosil za sredstva, da bi se zagotovila postavitve novih tabel: »Treba jih je učvrstiti, dati nove nalepke ...« G. Kernc pri tem dodaja, da je Občina Logatec dobila posluh. »Vidijo pač, da je v tem prihodnost in da bo treba začeti ustvarjati, ne samo jemati.«

Potencialni obiskovalci

Na vprašanje, kdo bi za ogled rimskih ostalin lahko bil zainteresiran, g. Kurent odgovarja: »Ciljna publika so tu predvsem Italijani, tudi Avstrijci, Tine ima stike z Američani, ki jih to zelo zanima.« - Da je to res, dokazuje tudi Narodni muzej Slovenije, ki je v Hrušici pri Podkrajju začel vzpostavljati arheološki park; organiziral muzejsko zbirko, ogled ostalin zidu, treking pot, vrsto zanimivih aktivnosti za odrasle in otroke, tudi za organizirane skupine šolarjev, brezplačno vodene ogled ipd. (več na spletni strani www.adpirum.com ali www.nms.si). Inštitut Michler je kot zunanji sodelavec pomagal tudi pri tem projektu: postavili so table, čistili poti in okolico, pripravili treking pot itn. Gre namreč za mednarodni strateški projekt Arheološki parki Severnega Jadrana PArS-JAd v sodelovanju med Italijo in Slovenijo, v okviru katerega Slovenija ureja tri lokacije: Mošnje pri Radovljici in Simonov zaliv v Izoli ter Hrušico pri Podkrajju.

Pa dodana vrednost?

»Lansko leto smo obiskali destinacijo

Foto: Nicolas Sautet

Skupinska slika »čistilcev-prostovoljcev« ob zaključku čistilne akcije.

Pot po Nemškem limes (Deutsche Limesstraße), ki je dolga 550 km. Na vseh točkah, kjer smo bili, so interpretativni centri, oziroma vsaj interpretativne značbe in lahko povem, da imajo tam rimomanijo,« zatrjuje g. Kernc, ki nadaljuje: »Tja se dobesedno valijo turisti. Vse te zgodbe nosijo tudi nova delovna mesta. Tudi v Logatcu bi lahko tak projekt ustvaril nova delovna mesta na področju turističnih programov in vodstev, v okviru namestitvenih in gostinskih storitev, v turističnih agencijah, ki bi to tržila, itn. Skratka – možnosti je precej.« A lokalne skupnosti že desetletja vse preveč vlagajo v kanalizacijo, ceste ... »Toda če se bo kriza nadaljevala, v kanalizaciji kmalu ne bo več fekalij,« dodaja g. Kernc: »Mi hodimo te kulturne ostanke gledat v tujino in oni s tem živijo na naš račun; vstopnica, ki jo plačamo, stane sicer 2 evra, a da sem do točke prišel, sem porabil za 100 evrov bencina, vmes sem jedel, si kupil spominek, šel v muzej, zopet je

del, prespal, nato pa sem moral iti še nazaj. Ampak ves ta krog je kolateralna dobrobit in prav to je bistvo vse zgodbe.«

O ciničnih pripombah, da gre za privatno lastnino

G. Kernca, polnega nalezljivega optimizma, kljub vsemu povprašam, kako je z lastništvom teh ostalin; za čiščenje so verjetno pridobili vsa potrebna soglasja ... »Lastnik je bil za čiščenje absolutno navdušen, gre za starejšega gospoda,« odgovarja g. Kernc in doda: »Ljudje se obnove velikokrat ne želijo lotiti, ker jih je strah, kaj bo rekla strokovna služba. Ampak neupravičeno. Treba je le ohraniti obstoječe stanje, torej, tudi če grem v smeri turizma, ne smem ničesar poškodovati.« In zakaj se obnove ne loti lastnik? »Zakon o kulturni dediščini sicer pravi, da je odgovoren lastnik,« razloži g. Kernc, »a je to malo čudno zapisano; kje bo lastnik dobil sredstva za obnovo nekega gradu?

G. Kernc meni, da ni vse na lastniku ali pa na državi. Lanišče je država na primer že financirala; v 60. in 70. letih je omogočila arheološke raziskave, konservacijo ostalin in njihovo prezentacijo. Torej – kaj sedaj? Celotna zgodba je komplicirana, ker smo jo sami zakomplicirali. Če bi znali te stvari tržiti, bi bilo drugače. Slovenci imamo v sebi premalo kulture. Ne znamo se identificirati. Zato tudi ne prepoznamo dodane vrednosti takšnih enot, kot sta Hrušica ali Lanišče. Jaz na primer ne bi imel nič proti, če bi tu nekdo postavil štant, njegov sosed, ki ima agencijo, pripeljal gor nekaj ljudi, tretji bi prodajal spominke ... brez vzajemnosti ni napredka. Kar se Claustre tiče, imamo Slovenci zagotovo biser, a nihče ga ne zna ali upa tržiti. A Slovenci mislimo, da moramo takoj zaslužiti milijarde.«

mag. Neža Sautet

ZAHVALA

*Na svoji ljubi zemlji si nas zapustil,
sredi vonja pokošenih trav,
tam vedno bo spomin nate ostal.*

ANTON ALBREHT
ROVTARSKE ŽIBRŠE 21
12. 6. 1941-20. 6. 2013

Nepričakovano in mnogo prezgodaj sredi travnika je Bog poklical v večnost dragega moža, atija, starega ata in tasta Antona Albrehta. Ob tej tragični nesreči se iskreno zahvaljujemo osebju ZD Logatec, dr. Ani Kermavner in ekipi hitre pomoči ter UKC Ljubljana. Hvala sosedom, sorodnikom in ženam, ki so nam nesebično priskočili na pomoč. Hvala za darovane sveče, cvetje in svete maše, gospodu župniku Janezu Petriču za lepo opravljen pogreb ter pogrebniemu zavodu Pečkaj za pogrebne storitve. Iskrena hvala vsem, ki ste ga v velikem številu pokropili, za njega molili in ga pospremili na njegovi zadnji poti ter Anki Vavken za poslovilne besede.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Ni večje bolečine
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.*

Dante

DRAGO BOHAR
1956-2013

Z ljubeznijo v srcu nas je mnogo prerano zapustil dragi mož, oče in dedi Drago.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, tolažilne besede in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvala zdravniški ekipi ZD Logatec za takojšnjo pomoč, Komunalnemu podjetju za pogrebne storitve in gospodu župniku za lepo opravljeno pogrebno slovesnost.

Vedno boš ostal z nami.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti.
In sedla bo na rožna tla.
In jokala, ker te ni.*

Simon Gregorčič

KAVČIČ FRANC
1946-2013

Ob nenadni in boleči izgubi moža, očeta, dedija in brata se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste nam ob težkih trenutkih stali ob strani. Hvala vsem za pisno ali ustno izrečeno sožalje, darovane sveče in cvetje. Hvala dežurni ekipi ZD Logatec in gasilcem. Hvala sodelavcem Elektra Logatec in Vrtca Kurirček, enote Tičnica. Hvala Heleni za molitve. Zahvaljujemo se g. župniku Selanu za lepo opravljeno pogrebno slovesnost, prav tako ge. Angeli, Komunalnemu podjetju ter pevkam za lepo petje. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujejo vsi njegovi.

ZAHVALA

*Vsi bomo enkrat zaspali,
v hišo Očetovo šli ...*

4. 6. 2013 JE V 72. LETU V VEČNOST ODŠLA

MARIJA MIKUŠ
iz Hotedršice

Hvala vsem, ki ste ji nudili pomoč in jo imeli radi. Hvala vsem, ki ste nam pomagali in stali ob strani. Naj spomin nanjo nikoli ne umre.

Vsi njeni.

OBVESTILO

Enota za kmetijsko svetovanje Logatec bo od 20. julija 2013 dalje poslovala na novi lokaciji: v Upravnem centru Logatec, Tržaška c. 50 a, v sobi 208 (II. nadstropje, poleg sprejemne pisarne UE).

Telefonske številke in drugi kontaktni podatki ostajajo enaki. Uradne ure:

Roman Rupnik: ponedeljek, sreda, petek od 8. do 10. ure

Mojca Vavken: po dogovoru (tel.: 041 310 187)

POPRAVEK

V Logaških novicah junij 2013 je bila na strani 25 narejena napaka. Kot predstavnika nevladnih organizacij se omenja g. Bogdana Oblaka. Predstavnik občine Logatec v okviru nevladnih organizacij je ga. Jelka Lorenčič Kožman. Za napako se obema prizadetima iskreno opravičujemo.

Uredništvo Logaških novic

L

AVTOŠOLA

Avtotrade d.o.o., Vrhnika
Sinja Gorica 11, Vrhnika
tel.: 041/601-707
www.avtotrade.si

CPP tečaj
za vse kategorije

od **15.7.** do 19.7.
in od **12.8.** do 16.8.

ob 17.00
v podjetju Avtotrade

- Sprejemamo prijave za
- vadbo varne vožnje
- izpit za traktor
- Tečaji prve pomoči
- Vožnja v Postojni
in Ljubljani

NORA AKCIJA

■ **PRIPELJI PRIJATELJA IN PODARIMO TI URO VOŽNJE ZA B KATEGORIJ**

■ **PRVIH 10 UR PO 19€**

■ **POSEBNE CENE ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE**

NORA AKCIJA

Vsi pogoji, podrobnosti in ostale informacije o akciji so na voljo na spodnji internetni strani
www.avtotrade.si/slo/avtosola/cenik

PRIJAVE IN INFORMACIJE NA:

tel.: 041/601-707 ali e-mail: avtosola@avtotrade.si

ZAHVALA

*Za zmeraj si zaspala v neskončni čas
in hkrati boš ostala še tu, del nas.
Za vso dobroto, ki si nam jo dala,
mama, hvala.*

MERLAK JOŽICA
1931-2013

Ob boleči izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in sokrajanom za izraze sožalja, prineseno cvetje, darovane sveče.

Vsa zahvala tudi osebjem Zdravstvenega doma Logatec za večletno zdravljenje, gospodu župniku Janezu Petriču za lepo opravljen cerkveni obred in g. Pečkaju za organizacijo pogrebne svečanosti.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam nudili kakršno koli pomoč v težkih trenutkih.

Našo dobro mamo bomo ohranili v trajnem spominu.

Vsi njeni.

www.avtotrade.kia.si

POPOLNOMA NOVI pro_ceed

Klasična vozila imajo rekordno nizko porabo, 7-letno garancijo, maksimalnih 5 zvezdic po EURO NCAP-u, številne nagrade za dizajn in nepremagljivo ceno.

KIA - NAJVEČ AVTA ZA VAŠ DENAR

AVTOTRADE D.O.O., Sinja Gorica 11, Vrhnika, 01-750-51-99

Kombinirane porabe goriva: 3,7 – 6,0 l/100km, emisije CO₂: 97 – 145 g/km CO₂

The Power to Surprise

LOGAŠKO 2013 POLETJE

23.8.2013

PETEK

VESELICA Z MAMBO KINGSI

30.8.2013

PETEK

**S.A.R.S
VLADO KRESLIN**

**MANOUCHE
SELL OUT**

Sobota, 24.8.2013

Živ žav s Superpolhom
Basket 3:3

Orientalna plesna predstava – Destinacija: Orient

Nedelja, 25.8.2013

Nogomet na vodi

Nudenje prve pomoči za laike

Zumba

WTS (weight training system)

Ponedeljek, 26.8.2013

Delavnice za otroke – recikliraj in izdelaj

Literoadija 2013

BOKWA (nova vadba)

Torek, 27.8.2013

Športni direndaj z Dlan na dlan

Čaji za osvežitev in zdravje

Predavanje – Presna, misliš resno?

Sreda, 28.8.2013

Eko umetniška delavnica za otroke
Zvočna GONG kopel

Četrtek, 29.8.2013

Pravljično popoldne za staro in
mlado s Knjižnico Logatec

Poker turnir

Sobota, 31.8.2013

Stand-up – Jonas Show

Boot camp chalange

Nedelja, 1.9.2013

Turnir v nogometu z Body zorbi

Turnir v odbojki na mivki

Od ponedelja 26.8. do četrтка 29.8.

ART-MARKET LOGATEC

www.logaskopoletje.com